

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγύη

Βδομαδιατική Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

www.sek-ist.gr

20 Ιούνη 2007 No 772

τιμή
1,50 ευρώ

τιμή ενίσχυσης
2,00 ευρώ

**Η
Ριζοσπαστική
Αριστερά
και
οι εκλογές**

Συνέλευση Νοτίων

ΔΕΥΤΕΡΑ 25 ΙΟΥΝΗ, 7.30μμ
Δημοτικό Θέατρο Αργυρούπολης

5ο Δημοτικό Σχολείο - Ολυμπίας 5
(Λεωφορεία: 140 στάση πλατεία Ανεξαρτησίας, 208 τέρμα)

Τοπική Επιτροπή Πρωτοβουλίας

**Ξεκίνησαν
οι τοπικές
Συνελεύσεις**

σελ. 6-7

**ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ
ΤΟΥ ΛΑ.Ο.Σ**

σελ. 5

Βασανιστήρια στην Αθήνα, συνεργασία με ΗΠΑ - Ισραήλ στη Μέση Ανατολή.

ΝΑ ΞΗΛΩΣΟΥΜΕ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΦΕΡΝΟΥΝ "ΑΜΠΟΥ-ΓΚΡΑΪΜΠ" ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ

Πορεία στη ΓΑΔΑ
Τετάρτη 20/6 7μμ

**ΙΡΑΚ
ΛΙΒΑΝΟΣ
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ**
**Αλληλεγγύη
στην
Αντίσταση**

βλέπε σελίδα 2, 8, 9

Συλλαλητήριο 12 Ιούλη

**ΚΑΛΟΥΝ: Συμμαχία ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΕΛΛΑΔΑΣ, ΕΝΩΣΗ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ**

Η Παλαιστίνη που αντιστέκεται χρειάζεται συμπαράσταση περισσότερο από κάθε άλλη φορά!

Εξ ολοκλήρου στα χέρια της Χαμάς βρίσκεται η Λωρίδα της Γάζας τις τελευταίες μέρες, αφού οι μαχητές της οργάνωσης διέκλυσαν όλες τις ένοπλες ομάδες που δεν υπάκουγαν στην κυβέρνηση. Ο Πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής, Μαχμούντ Αμπάς, ανακοίνωσε την παύση της κυβέρνησης και το διορισμό μιας νέας "υπηρεσιακής", ενώ έθεσε την περιοχή σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Η Χαμάς από τη μεριά της δεν αναγνωρίζει την παύση της κυβέρνησής της.

Πρόκειται για πραξικόπημα από τη μεριά του Μαχμούντ Αμπάς και της ηγεσίας της Φατάχ και γι' αυτό η αλληλεγγύη όλου του κινήματος πρέπει να είναι με τη Χαμάς και όλους τους Παλαιστίνιους που αντιστέκονται στη Λωρίδα της Γάζας και τη Δυτική Οχθη.

Τα δημοσιεύματα που κάνουν λόγο για "νίκη του Ισλαμισμού" και "Χαμ-στάν" είναι πέρα από κάθε πραγματικότητα. Εδώ και ενάμιση χρόνο διεξάγεται ένα μακροπρόθεσμο πραξικόπημα σε βάρος της κυβέρνησης της Χαμάς. Είναι ένα πραξικόπημα το οποίο οργανώνουν από κοινού το Ισραήλ, οι ΗΠΑ, ο ΟΗΕ με τη στήριξη όλων των Μεγάλων Δυνάμεων, η Ευρωπαϊκή Ένωση με την ενεργή συμμετοχή της κυβέρνησης Καραμανλή.

Το Γενάρη του 2006 έγιναν εκλογές στη Δυτική Οχθη και τη Γάζα για ανάδειξη κυβέρνησης της Παλαιστινιακής Αρχής. Οι εκλογές αυτές ήταν στημένες από τη μεριά των Μεγάλων Δυνάμεων για να τις κερδίσει η Φατάχ. Οργανώνονταν για να προβληθούν ως παράδειγμα της "δημοκρατίας" που φέρνει ο Μπους στη Μέση Ανατολή. Είχαν δώσει αυξημένες αρμοδιότητες στον πρωθυπουργό γιατί ήταν σίγουροι ότι θα εκλεγόταν ο Μαχμούντ Αμπάς. Ομως κέρδισε το "λάθος κόμμα", η Χαμάς πήρε την πλειοψηφία στο κοινοβούλιο, συγκλονίζοντας τους ιμπεριαλιστές.

Αμέσως άρχισε ένα βάρβαρο εμπάργκο, οικονομικό, πολιτικό και διπλωματικό. Κανένας ξένος αξιωματούχος δεν αναγνώρισε τη νέα κυβέρνηση, το Ισραήλ πάγωσε τους τραπεζικούς λογαριασμούς, κλέβοντας έτσι τους φόρους από τα παλαιστινιακά προϊόντα. Όλοι οι τραπεζικοί λογαριασμοί στην Ευρώπη και την Αμερική κλειδώσαν και έτσι η νέα κυβέρνηση έμεινε χωρίς χρήματα. Το αποτέλεσμα ήταν απλήρωτοι δημόσιοι υπάλληλοι, οικογένειες χωρίς έσοδα, φτώχεια, πείνα, ανεργία, επιστροφή ξεπερασμένων ασθενείων.

Η δεύτερη κίνηση ήταν ότι άρχισαν να διοχετεύουν χρήματα στον Μαχμούντ Αμπάς, δημιουργώντας έτσι ένα

"κράτος εν κράτει", αν μπορεί να μιλήσει κανείς έτσι για ένα κράτος που δεν υπάρχει. Η ηγεσία της Φατάχ μπορούσε να πληρώνει μισθούς σε δικούς της υπαλλήλους και έτσι να προκαλείται ένταση ανάμεσα στους Παλαιστίνιους.

Πραξικόπημα

Όταν δεν τα κατάφεραν και με αυτό το σενάριο, ανάγκασαν την κυβέρνηση της Χαμάς, να κάνει κυβέρνηση "εθνικής ενότητας" με τη Φατάχ, με την "συμφωνία της Μέκκας", στις αρχές Φλεβάρη. Ούτε και με αυτή την υποχώρηση δεν ήταν ευχαριστημένοι οι Αμερικάνοι και το Ισραήλ. Το επόμενο βήμα ήταν να προετοιμάζουν πραξικόπημα σε βάρος της κυβέρνησης.

Μια ομάδα της Φατάχ, με επικεφαλής τον Μοχάμεντ Νταχλάν, περιβόητο για τις καλές σχέσεις του με το Ισραήλ και τις ΗΠΑ, είχε αρχίσει να συσσωρεύει οπλισμό στη Λωρίδα της Γάζας. Το Ισραήλ ξεκίνησε νέο κύκλο βομβαρδισμών και δολοφονιών για να εντείνει την πίεση και να οδηγήσει σε κρίση. Από τα σύνορα της Γάζας με την Αίγυπτο, από όπου περνάνε με δυσκολία φάρμακα και τρόφιμα, άρχισαν να περνάνε όπλα και χρήματα για τις συμμορίες του Νταχλάν. Αυτό που έκανε η Χαμάς τις τελευταίες μέρες είναι ότι απόπλισε αυτές τις ομάδες και τους

ανάγκασε να εγκαταλείψουν την Λωρίδα της Γάζας πριν προχωρήσουν σε πραξικόπημα ή άλλα εγκλήματα.

Το ρεπορτάζ της βρετανικής εφημερίδας Ομπσέρβερ της Κυριακής 17 Ιουνίου είναι αποκαλυπτικό. Ενας κάτοικος της Γάζας περιγράφει το πώς η Χαμάς κατάφερε μέσα σε λίγες μέρες να πάρει όλη τη Λωρίδα στον έλεγχό της: "Κέρδισαν γιατί είχαν διαφορετικό κίνητρο, δεν πολεμούσαν για τα λεφτά. Δεν παίρνουν μισθό γι' αυτό που κάνουν. Δεν είναι ζήτημα ότι η Χαμάς έχει περισσότερους μαχητές. Δεν νομίζω ότι είναι περισσότεροι, είναι διαφορετική η ποιότητα των ένοπλων ανδρών. Κάποιοι πολέμησαν για τέσσερις μέρες πριν γυρίσουν σπίτι τους. Πιστεύουν σ' αυτό που κάνουν.

Οι άλλοι, οι δυνάμεις ασφαλείας της Φατάχ, πολέμησαν για χίλια σέκελ (180 ευρώ) ή για κανένα πακέτο τσιγάρα. Ο Νταχλάν χρησιμοποίησε τη φτώχεια για να στρατολογήσει κόσμο. Η πλειοψηφία δεν εμφανίστηκε καν για να υπερασπίσουν τα κτήριά τους. Οι περισσότεροι έμειναν σπίτι. Άλλοι δεν φόρεσαν στολή. Οι περισσότεροι πήραν τηλέφωνο τη Χαμάς και είπαν: "Θέλουμε να φύγουμε, εγγυηθείτε μας ασφάλεια και ένα πέρασμα". Οι πιο πολλοί αξιοπρεπείς άνθρωποι των δυνάμεων ασφαλείας δεν θέλουν να πολεμήσουν ούτε για τον Νταχλάν, ούτε για το Ισ-

ραήλ, ούτε για την Αμερική. Δεν θέλουν να σκοτωθούν για την ατζέντα των ΗΠΑ ή του Ισραήλ". Ενας ντόπιος δημοσιογράφος συμπληρώνει: "Αυτοί οι τύποι [του Νταχλάν] θα πολεμούσαν είτε για τη Χαμάς, είτε για το Ισραήλ, αν τους πληρώνανε".

Ενδεικτικό για το ότι δεν πρόκειται για έναν "εμφύλιο" ή για απλή "μάχη για την εξουσία" είναι ότι όπως περιγράφει το ίδιο ρεπορτάζ του Ομπσέρβερ, η εκκαθάριση της Γάζας από τις συμμορίες του Νταχλάν έγινε σε συνεργασία με ηγετικά στελέχη της Φατάχ. "Καθώς η Χαμάς σταθεροποιούσε τον έλεγχό της στη Λωρίδα, ένα πρώην ανώτατο στέλεχος της Φατάχ, ο Χάλεντ Αμπού Χελάλ, βγήκε στο τηλεοπτικό κανάλι της Χαμάς δηλώνοντας ότι καλωσορίζει την εκκαθάριση της Φατάχ από τους συνεργάτες και τους προδότες. Ανακοίνωσε ότι θα φτιάξει μια νέα επιτροπή της Φατάχ για να ηγηθεί της οργάνωσης. Και άλλοι μάρτυρες επιβεβαιώνουν τη συνεργασία μελών της Φατάχ. Ενα στέλεχος της Χαμάς, εκπρόσωπος των ταξιαρχικών Κασσάμ, ο Αμπού Ομπέιντα είπε 'σήμερα είναι μέρα ελέους και ενότητας. Η Χαμάς δίνει αμνηστία σε όλους έστολους που συμμετείχαν στη μάχη εναντίον της. Ο αγώνας μας δεν είναι ενάντια στη Φατάχ, την οργάνωση με τη μεγάλη ιστορία στον αγώνα, αλλά ενά-

ντια σε μια ομάδα πρακτόρων της Φατάχ που ακολουθούν τη σιωνιστική ατζέντα. Οι τίμιοι άνθρωποι της Φατάχ συνεργάστηκαν μαζί μας και είναι χαρούμενοι που γλιτώσαμε από τους διεφθαρμένους της Φατάχ."

Μειοψηφία

Τώρα ο Μαχμούντ Αμπάς έχει στήσει μια δεύτερη κυβέρνηση στη Δυτική Οχθη, βάζοντας πρωθυπουργό τον Σαλάμ Φαγιάντ, έναν άνθρωπο που το κόμμα του, ο "Τρίτος Δρόμος", πήρε 2,4% στις εκλογές του 2006, ενώ η Χαμάς πήρε 44,5%. Το Ισραήλ και όλες οι μεγάλες δυνάμεις έσπευσαν να καλωσορίσουν τη νέα κυβέρνηση. Αναγνωρίζουν μια πραξικοπηματική κυβέρνηση μειοψηφίας ενώ αφήνουν την κυβέρνηση της πλειοψηφίας στην απομόνωση. Η εφημερίδα Χααρέτζ του Ισραήλ, περιέγραφε σε ρεπορτάζ την 1η Απρίλη, τον Σαλάμ Φαγιάντ ως τον "αγαπημένο Παλαιστίνιο του Ισραήλ".

Φαίνεται ότι οι ιμπεριαλιστές δεν έχουν πάρει ακόμη το μάθημά τους. Ελπίζουν ότι βάζοντας δικούς τους στην ηγεσία της Παλαιστινιακής Αρχής θα καθυποτάξουν την Αντίσταση. Η Χαμάς όμως είναι μια οργάνωση που αναδείχθηκε επειδή αρνήθηκε αυτούς τους συμβιβασμούς, τις συμφωνίες του Οσλο το 1993, το Καμπ Ντεβίντ αργότερα, και επειδή βρισκόταν έξω από τη διαφθορά της Παλαιστινιακής Αρχής. Κέρδισε τις εκλογές ενάντια σ' αυτά τα παζάρια και τώρα έχει στον έλεγχό της τη Λωρίδα της Γάζας. Είναι απόδειξη ότι Παλαιστίνιοι δεν το βάζουν κάτω.

Είναι πιθανό μέσα στο επόμενο διάστημα το Ισραήλ, πατώντας πάνω στο πραξικόπημα Αμπάς και τη στάση των Μεγάλων Δυνάμεων να κάνει εισβολή στη Λωρίδα της Γάζας ή να δολοφονήσει τα στελέχη της κυβέρνησης της Χαμάς. Οι Παλαιστίνιοι χρειάζονται την αλληλεγγύη μας για να αντέξουν σ' αυτήν την κλιμάκωση της πίεσης και του εκβιασμού. Αυτή τη φορά το Ισραήλ παίζει περισσότερο από ποτέ με τη φωτιά. Ολόκληρη η προσπάθεια των συμμοριών του Νταχλάν στήθηκε με τη βοήθεια του δικτάτορα της Αιγύπτου, Μουμπάρακ, ο οποίος τώρα σφραγίζει τα σύνορα ενάντια στο ενάμιση εκατομμύριο κατοίκους της Γάζας. Το ξέσπασμα μιας νέας Ιντιφάντα στην Παλαιστίνη είναι πιθανότερο από ποτέ ότι θα περάσει τα σύνορα της Αιγύπτου και θα βάλει σε αμφισβήτηση όλα τα "σταθερά" στηρίγματα των ιμπεριαλιστών.

Νίκος Λούντος

ΤΟ “ΑΜΠΟΥ-ΓΚΡΑΪΜΠ” ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ

ΝΑ ΞΗΛΩΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΕΝΟΧΟΥΣ

Το σκάνδαλο με τα βασανιστήρια στο Δ' Αστυνομικό Τμήμα της Ομόνοιας έρχεται να επιβεβαιώσει όλους όσους καταγγέλλαμε τη συστηματική απειλή για τις δημοκρατικές ελευθερίες τα τελευταία χρόνια.

Επιβεβαιώνει πρώτα απ' όλα τις αλληπάλληλες καταγγελίες μεταναστών για τα όσα συμβαίνουν στο συγκεκριμένο Τμήμα εδώ και καιρό, με πιο πρόσφατες τις καταγγελίες Πακιστανών ότι έπεσαν θύματα κλοπής από αστυνομικούς του Τέταρτου. Δικαιώνει επίσης τον Πέτρο Κωνσταντίνου που έγινε στόχος μηνύσεων για «συκοφαντική δυσφήμιση» επειδή μίλησε για όλα αυτά.

Αλλά το θέμα δεν περιορίζεται μόνο στο συγκεκριμένο Τμήμα, ούτε στα ρατσιστικά «κατορθώματα» σε βάρος μεταναστών. Το πράσινο φως προέρχεται από βασικές επιλογές της κυβέρνησης του Καραμανλή και στην εσωτερική και στην εξωτερική πολιτική της.

Η Αστυνομία αποθρασύνθηκε από τη γραμμή Πολύδωρα που ανακήρυξε τα όργανα της «πραιτορες της πόλης» και κήρυξε τον πόλεμο στις διαδηλώσεις των φοιτητών και των δασκάλων όλη την περασμένη χρονιά. Μπάτσοι που δέρνουν απεργούς προφανώς αισθάνονται ελεύθεροι να κάνουν ό,τι θέλουν με ανθρώπους που σύμφωνα με τα ρατσιστικά πρότυπα ανήκουν στο περιθώριο.

Ομως η αλυσίδα των συνδέσεων δεν σταματάει στον Πολύδωρα, ούτε στην

Μαριέτα Γιαννάκου που διαχειρίστηκαν μαζί τον πόλεμο των ΜΑΤ ενάντια στον κόσμο της Παιδείας. Η πρώτη λέξη που ήρθε στο μυαλό όλων βλέποντας το βίντεο με τα βασανιστήρια ήταν «Αμπού- Γκράϊμπ». Στη ρίζα των ευθυνών είναι οι πρόθυμοι συνένοχοι του Μπους στον πόλεμο που τρέφει τη διαρκή απειλή ενάντια στις δημοκρατικές ελευθερίες.

Η αμερικάνικη κυβέρνηση έφτιαξε τα Γκουαντανάμο και το «διεθνές πα- ρακράτος» και οι Υπουργοί Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης της Ελλάδας έτρεξαν να συνεργαστούν. Όσα και αν λέει τώρα ο Γιώργος Παπανδρέου και ο Χρυσόχοϊδης, χρωστάνε μία ανοιχτή αυτοκριτική, που ποτέ δεν έχουν κάνει, για όσα έπραξαν στο πλευρό του Κόλιν Πάουελ και του Μπους και άνοιξαν την πόρτα για αυτά τα αίσχη. Ο Βουλγαράκης αρχικά και η Ντόρα Μπακογιάννη πήραν τη σκυτάλη για να φτάσουν σε νέα βάθη.

Θράσος

Όταν η ελληνική κυβέρνηση υπογράφει συμφωνία αστυνομικής συνεργασίας με τη χούντα του Πακιστάν, γιατί να μην αποθρασύνεται ο κάθε βασανιστής μπάτσος στην Αθήνα;

Όταν η ελληνίδα ΥΠΕΞ καμαρώνει πάνω στη φρεγάτα Υδρα στο λιμάνι της Βηρυτού ότι κερδίζει την εκτίμηση της «διεθνούς κοινότητας» συμμετέχοντας στα εγκλήματα των ΗΠΑ και του Ισραήλ, γιατί να υστερεί σε θρά-

σος το «όργανο» του κάθε αστυνομικού τμήματος;

Αυτή την Τετάρτη οργανώνεται διαδήλωση στη ΓΑΔΑ για να καταγγείλουμε την αστυνομική βία. Νέα κινητοποίηση ετοιμάζεται και για την επόμενη Τρίτη. Τη Δευτέρα θα διαδηλώσουμε ενάντια στη ρατσιστική σύναξη των φασιστών του ΛΑ.Ο.Σ. που αποθρασύνονται με όλα αυτά και προκαλούν. Αλλά η κλιμάκωση των κινητοποιήσεων θα γίνει στις 12 Ιούλη, στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο, ένα χρόνο μετά την επίθεση του Ισραήλ στο Λίβανο.

Για να ξεριζώσουμε την απειλή για τις δημοκρατικές ελευθερίες παλεύοντας ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο.

Η Ριζοσπαστική Αριστερά και ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΤΟΠΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 21/6

Πάρκο Λιθαρίτσια 7μμ

ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ 25/6 Δημοτικό
Θέατρο
(5ο Δημοτικό Σχολείο)
7.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ 25/6
Πάρκο Νέας Παραλίας
(Σχολή Τυφλών) 7μμ

ΠΑΤΡΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 25/6
Εργατικό Κέντρο -
Αμφιθέατρο 7μμ

ΧΑΝΙΑ

ΤΡΙΤΗ 26/6
Εργατικό Κέντρο 8.30μμ

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/6
Θεατράκι Ταπητουργεί-
ου 8μμ

ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/6
Εργατικό Κέντρο 7.30μμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29/6 Θεα-
τράκι -
Λόφος Στρέφη 7μμ

Οικονομική Εξόρμηση

Στα 62.500 ευρώ φτάσαμε την περασμένη βδομάδα με τα 4.500 ευρώ που συγκεντρώθηκαν για την οικονομική καμπάνια της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Ευχαριστούμε όλους τους φίλους και τις φίλες της εφημερίδας που ενίσχυσαν:

Δημήτρης Ρ. 120 ευρώ, από 100 ευρώ οι Γιώργος Τ., Μιχάλης Κ., Δημήτρης Μ., Γιάννης Κ., από 50 ευρώ οι Αντώνης Π., Νίκος Α., Βασίλης Τ., Γιάννης Κ., Γιώργος Κ., από 30 ευρώ οι Αλεξάνδρα Κ. και Ιωάννα Κ., από 20 ευρώ οι Άννα Ξ., Μίνα Θ. κ.α.

Ευχαριστούμε επίσης τις συντρόφισσες και τους συ-

ντρόφους που έστειλαν 160 ευρώ από εκδήλωση που οργάνωσαν στους Αμπελόκηπους για την οικονομική καμπάνια. Ευχαριστούμε, τέλος, την ΕΙΝΑΠ που ανανέωσε την συνδρομή της στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Μπαίνουμε στην τελική ευθεία για να φτάσουμε και να ξεπεράσουμε τον στόχο των 100.000 ευρώ. Σας καλούμε να ενισχύσετε όσο περισσότερο μπορείτε από το χαμηλό σας εισόδημα και το επίδομα για την καλοκαιρινή άδεια που αρχίζει να καταβάλλεται. Για να κάνουμε την Εργατική Αλληλεγγύη ακόμα πιο χρήσιμο εργαλείο για τις μά-
χες που δίνουμε!

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: ΨΕΥΤΕΣ, ΚΛΕΦΤΕΣ...

Τώρα και Βασανιστές!

Σοκ προκάλεσε το βίντεο με την καταγραφή του άγριου βασανισμού των δύο Αλβανών κρατουμένων από τρεις αστυνομικούς του τμήματος Ομονοίας. Στη διαδήλωση ενάντια στην αστυνομική βία και το ρατσισμό που οργανώνεται την Τετάρτη 20 Ιούνη στις 6μμ στο Πεδίο του Αρεως με πορεία στη ΓΑΔΑ το σύνθημα είναι ένα: "Πολύδωρα παρατήσου".

Οι σκηνές του βίντεο δείχνουν τους αστυνομικούς να εξαναγκάζουν τον ένα κρατούμενο να χτυπά τον άλλο και αντίστροφα, ενώ οι ίδιοι γελούν με το θέαμα του εξευτελισμού των δυο μεταναστών. Στην απολογία του ο ένας αστυνομικός -στου οποίου το κινητό τραβήχτηκε και το βίντεο- δήλωσε προκλητικά ότι το έκαναν για πλάκα! Είναι η πιο συγκλονιστική απόδειξη ότι η αστυνομία είναι ένας ρατσιστικός μηχανισμός καταπίεσης των ανθρώπων δικαιωμάτων.

Η δημοσιοποίηση του βίντεο έφερε μπιράζ αποκαλύψεων για την αστυνομική βία. Δεκάδες είναι τα θύματα που είχαν την ατυχία να βρεθούν στα χέρια των αστυνομικών και να απειληθεί η ζωή τους, χωρίς οι ένοχοι να κατηγορηθούν ποτέ για τίποτα. Κανείς πλέον δεν πιστεύει ότι πρόκειται για "μεμονωμένο γεγονός", όπως ισχυρίζεται ο Καραμανλής προσπαθώντας να περισώσει ό,τι μπορεί από την εικόνα την κυβέρνησής του. Είναι τόσα πολλά αυτά που έχουν προηγηθεί που ο καθέννας καταλαβαίνει ότι πρόκειται για το βρόμικο αποτέλεσμα της συνολικής πολιτικής της ΝΔ.

Αναμφίβολα πρωταγωνιστής της υπόθεσης είναι ο υπουργός Δημόσιας Τάξης. Το συγκεκριμένο βίντεο τραβήχτηκε ένα χρόνο πριν, στις 24 Ιουνίου 2006. Όλοι μπορούμε να θυμηθούμε τον Βύρωνα Πολύδωρα λίγες μόνο μέρες νωρίτερα να αποκαλεί τους μπάτσους "πράιτορες της πόλης". Όπως αποδεικνύει το βίντεο, το μήνυμά του έγινε άμεσα πράξη.

Ο κύριος στόχος του τότε ήταν, σε συνεργασία με τη Γιαννάκου, να διαλύσουν το κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων που είχε ξεσπάσει. Η αστυνομική βία και αυθαιρεσία έφτασε σε εκείνες τις διαδηλώσεις στο απόγειό της. Λίγο μετά ήρθε και

η σιδηρογορθιά ενάντια στους απεργούς δασκάλους. Και πάλι για την κυβέρνηση και τον Πολύδωρα το περιστατικό ήταν μεμονωμένο.

Η ίδια πολιτική συνεχίστηκε το επόμενο διάστημα. Στο ξέσπασμα του δεύτερου κύματος των φοιτητικών καταλήψεων, τα ΜΑΤ με τις φισούνες, τα χημικά και τα όπλα, ονομάστηκαν από τον υπουργό Δημόσιας Τάξης "ακούνητα στρατιωτικά", "θύματα" της βίας των διαδηλωτών! Αυτό που ακολούθησε ήταν η σκληρή καταστολή των διαδηλώσεων με κορυφαία την άγρια επίθεση της αστυνομίας στις 8 Μάρτη και τις δεκάδες συλλήψεις. Αλλά και ο βάρβαρος ξυλοδαρμός του Κύπριου φοιτητή στη Θεσσαλονίκη, που σύμφωνα με τα ακούνητα στρατιωτικά, "έπεσε μόνος του πάνω στην ζαρντινέρα"! Τότε ήταν που βγήκε το γνωστό σύνθημα των φοιτητών για τα ΜΑΤ "Προσοχή προσοχή ζαρντινιέρες με στολή".

Χέρι χέρι με την αυταρχικοποίηση της αστυνομίας πάει και η ρατσιστική πολιτική της κυβέρνη-

σης για τους μετανάστες. Την ίδια στιγμή που τα νομοσχέδιά της αφήνουν χιλιάδες μετανάστες χωρίς χαρτιά και άδειες παραμονής, η κυβέρνηση δίνει το πράσινο φως στα πρωτοπαλικάρα της ΕΛΑΣ να προχωρούν σε πογκρόμ, συλλήψεις και απελάσεις μεταναστών, με κάθε ελευθερία στο ενδιαμέσο να τους μετατρέπουν σε παιχνίδια τους "για να περάσει η ώρα"

Πολεμοκαπηλεία

Τεράστιο ρόλο στην υπόθεση παίζει τέλος η πολεμοκαπηλεία της κυβέρνησης Καραμανλή, με πρώτο το σκάνδαλο των απαγωγών των 28 Πακιστανών στα πλαίσια της ελληνικής συμμετοχής στον "πόλεμο κατά της τρομοκρατίας" του Μπους. "Οι απαγωγές είναι το εθνικό σπορ των Πακιστανών" έλεγε ο Πολύδωρας για να βγάλει λάδι τον προκάτοχό του Βουλγαράκη και τους μυστικούς της ΕΥΠ που έκαναν τις απαγωγές.

Τα δύο αυτά χρόνια μετά την αποκάλυψη των απαγωγών η κυβέρνηση έχει κάνει τα πάντα για να κουκουλώσει το έγκλημα. Έχει εκβιάσει σε συνεργασία με τη χούντα του Μουσάραφ τα θύματα να πάρουν πίσω τις καταθέσεις τους, έχει απειλήσει τον πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας με απέλαση και τώρα προχωρά στην κλείσιμο της υπόθεσης βάζοντάς την στο αρχείο. Η ισλαμοφοβία, ο ρατσισμός και η καταπίεση των δημοκρατικών δικαιωμάτων είναι η πολιτική της.

Ετσι, όταν οι ένοχοι του μεγαλύτερου εγκλήματος σε βάρος των μεταναστών βρίσκονται ανάμεσα στην κυβέρνηση και τα όργανά της, δεν είναι περίεργο που οι αστυνομικοί αισθάνονται ελεύθεροι να "σπάνε πλάκα" βασανίζοντας ανθρώπους. Όταν οι φρικιαστικές εικόνες από το Γκουαντανάμο και το Αμπού Γκράμπ φέρουν τη σφραγίδα και της ελληνικής κυβέρνησης που δηλώνει σύμμαχος του Μπους στην "πάταξη της τρομοκρατίας" και παρέχει κάθε είδους διευκολύνσεις από τις βάσεις μέχρι τις μυστικές πηλίες, δεν είναι περίεργο που η αστυνομία εδώ αντιγράφει την "πλάκα" των αμερικανών και των βρετανών φαντάρων.

Μόλις δυο μέρες πριν την δημοσιοποίηση του βίντεο ο υπουργός Δημόσιας Τάξης είχε δώσει νέες συμβουλές προς τους αστυνομικούς να είναι "κυρίαρχοι του επιχειρείν". Τι σήμαινε αυτό; Για άλλη μια φορά απόλυτη εξουσία στο έργο τους. Τώρα το βίντεο προσβάλει "τον πολιτισμό του". Δεν ξέρουμε αν ισχύει το ίδιο και για τον νυν υπουργό Πολιτισμού Βουλγαράκη.

Τίποτα δεν μπορεί να σώσει την κυβέρνηση Καραμανλή από την πραγματική της εικόνα. Είναι η κυβέρνηση των απαγωγών, των υποκλοπών, της ληστείας των ταμείων και τώρα ακόμα πιο καθαρά της καταστολής και του ρατσισμού. Διεκδικούμε την παραίτηση του Πολύδωρα τώρα και συνεχίζουμε μαζί με όλους τους εργαζόμενους, ντόπιους και μετανάστες, για να παραιτήσουμε όλους τους ρατσιστές και πολεμοκάπηλους πατέρα με το σύστημά τους.

Αντιρατσιστικά και αντιπολεμικά μηνύματα από την Πετρούπολη

"Όλος ο κόσμος μια γειτονιά" ήταν το κεντρικό σύνθημα του πρώτου αντιρατσιστικού φεστιβάλ της Πετρούπολης που διοργανώθηκε το περασμένο Σαββατοκύριακο στο θέατρο Πέτρας. Με συζητήσεις, χάπενινγκ, συναυλίες και περίπου δεκάδων κοινοτήτων μεταναστών, αντιρατσιστικών και αντιπολεμικών οργανώσεων, δημοτικών κινήσεων και πολιτικών κομμάτων της αριστεράς, το φεστιβάλ έγινε κέντρο για πολύ κόσμο της περιοχής και όλης της Αθήνας.

"Το βίντεο του βασανισμού των μεταναστών στο αστυνομικό τμήμα Ομόνοιας που ήρθε στην δημοσιότητα την πρώτη ημέρα του φεστιβάλ έκανε τη διοργάνωση ακόμα πιο επίκαιρη", μας είπε η Κατερίνα Πατρικίου, από την ομάδα του ΣΕΚ Πετρούπολης, "Αναδείχτηκαν οι μάχες που έχουμε να δώσουμε ενάντια στο ρατσισμό της κυβέρνησης Καραμανλή, για νομιμοποίηση όλων των μεταναστών ενάντια στα κρούσματα βίας της αστυνομίας. Από τη μεριά μας και τις δύο μέρες του φεστιβάλ μοιράσαμε εκατοντάδες προκηρύξεις της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο για το αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις 12 Ιούλη που είναι το επόμενο μεγάλο ραντεβού του κινήματος ενάντια στις σφαγές σε Λίβανο και Παλαιστίνη".

Μέσα στα πλαίσια του φεστιβάλ, το Σάββατο το απόγευμα, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο και η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας οργάνωσαν εκδήλωση με θέμα "Απαγωγές, Πόλεμος, Ρατσισμός: η πάλη για την απελευθέρωση του Τζαβέντ Ασλάμ". Ο Γιάννης Σηφακάκης, συντονιστής της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, θύμισε βήμα βήμα τα γεγονότα του σκανδάλου των απαγωγών, από την αποκάλυψή τους το καλοκαίρι

του 2005 και την προσπάθεια απέλασης του Τζαβέντ Ασλάμ στη χούντα του Πακιστάν μέχρι και την αθώωσή του με τη συμπαράσταση των συνδικάτων, των κομμάτων της αντιπολίτευσης, εκατοντάδων προσωπικοτήτων του αντιπολεμικού κινήματος στη χώρα μας και διεθνώς.

Ο Τζαβέντ Ασλάμ έδωσε το δικό του μήνυμα. "Είμαστε όρθιοι και θα είμαστε όρθιοι. Γιατί έχουμε μάχες μπροστά. Πρώτα από όλα συγχαρητήρια σε εσάς γιατί μαζί μας δώσατε ένα πολύ σκληρό, πολύ μεγάλο αγώνα που δεν πίστευαν ότι θα δώσουμε. Και να ακούσουν ότι έτσι θα συνεχίσουμε, για δικαιώματα σε όλο το κόσμο. Σήμερα είμαστε εδώ, στο αντιρατσιστικό, ενάντια στις απαγωγές, τις παρανομίες και όσα θέλουν να κάνουν. Όταν κάποιος που διαφωνεί, που κάνει καλό για τη χώρα που ζει, και δε θέλουν να το κάνει αυτό, αυτό είναι ρατσισμός.

Εγώ, 11 χρόνια που είμαι ανάμεσά σας, πιστεύω ότι εδώ είναι χώρα μου. Αν είναι πιο νόμιμη, πιο δημοκρατική, τότε είμαστε όλοι καλά. Αν ο Τζαβέντ σηκώνεται να πάρει δικαιώματα, αν ο Γιάννης και όλοι μας σηκωνόμαστε να πάρουμε δικαιώματα, μπορούμε να νικήσουμε. Δε θα σκύψουμε αν δεν πάρουμε αυτά τα δικαιώματα, θα τα ζητήσουμε όπως αυτή τη φορά και κινήσαμε. Τώρα θέλουν να κλείσουν την υπόθεση των απαγωγών. Αλλά θα δώσω ένα μήνυμα: δεν θα τους αφήσουμε. Θέλουμε να τιμωρηθούν οι ένοχοι, χωρίς αυτό δεν είμαστε ικανοποιημένοι. Χωρίς αυτό δεν πιστεύουμε ότι έγινε όλη η δουλειά και όλες οι διαδικασίες. Να είμαστε όλοι ετοιμασμένοι για κάθε τι που είναι εναντίον των δικαιωμάτων του ανθρώπου".

φασιστική πρόκληση από το ΛΑ.Ο.Σ. στου Ζωγράφου

Φασιστική επίθεση από τρία μέλη του ΛΑΟΣ δέχτηκαν την Παρασκευή 15/6 οι σύντροφοι του ΣΕΚ Ζωγράφου ενώ πραγματοποιούσαν στην περιοχή την καθιερωμένη ανοιχτή εξόρμησή τους με την Εργατική Αλληλεγγύη. Ένας από τους συντρόφους, ο Γιώργος Τσαμούρης, ξυλοκοπήθηκε άγρια και κατέληξε στο νοσοκομείο.

“Γύρω στις εννιά παρά είκοσι το βράδυ κι ενώ πραγματοποιούσαμε την βδομαδιατική εξόρμησή μας μπροστά στο MARKET IN στην Παπάγου μοιράζοντας υλικό της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο που καλούσε σε αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις 12 Ιούλη, τρία άτομα ήρθαν και με ρώτησαν από που είμαι”, μας περιέγραψε ο Γιώργος, “Όταν τους απάντησα από τη Συμμαχία, ο ένας μου έριξε την πρώτη μπουνιά στο πρόσωπο και με έριξε κάτω. Συνέχισαν να με χτυπούν με κλωτσιές στο κεφάλι και σε όλο το σώμα, φωνάζοντας ‘Έτσι σας γαμάει το ΛΑΟΣ κωλοΣΕΚίτες’. Ενώ όταν μία συντρόφισσα προσπάθησε να τους σταματήσει, την κλώτσησαν στην κοιλιά και την έριξαν σε σταθμευμένο αυτοκίνητο.

Οι δύο από τους τρεις φασίστες κατάφεραν να ξεφύγουν, ο τρίτος όμως πιάστηκε από τον κόσμο που είχε σταματήσει στο τραπεζάκι μας για να πάρει το αντιπολεμικό υλικό αλλά και από άλλους περαστικούς που παρακολούθησαν την επίθεση. Την ώρα που ο φασίστας ακινητοποιήθηκε, εμφανίστηκαν τρία άτομα της ασφάλειας και πήγαμε στο αστυνομικό τμήμα Ζωγράφου. Μετά από αρκετή ώρα καταθέσεων, κατέληξα με μώλωπες σε όλο μου το πρόσωπο στον Ευαγγελισμό για εξετάσεις”.

Ο διοικητής της αστυνομίας προσπάθησε να καταγράψει το περιστατικό σαν μια “παρεξήγηση”, σαν έναν “κοινό καθημερινό καυγά”. Την ίδια στιγμή, βέβαια, μια διμοιρία των ΜΑΤ εμφανίστηκε έξω από το τμήμα για να το περιφρουρήσει (!) από τα μέλη του ΣΕΚ που έφτασαν εκεί για να καταθέσουν ενάντια στο φασίστα. Η κίνηση αυτή δεν ήταν τυχαία. Ο δεξιός δήμαρχος του Ζωγράφου Καζάκος είναι γνωστός για το χουντικό παρελθόν του και για την κάλυψη που δίνει σε φασίστες. Το περιστατικό πάντως δημοσιοποιήθηκε άμεσα στα ΜΜΕ που έφτασαν στο αστυνομικό τμήμα.

Η επίθεση αποδεικνύει ποιοι πραγματικά κρύβονται μέσα στο ΛΑΟΣ. Μπορεί ο Καρτζαφέρης να αποκηρύσει στις συνεντεύξεις τύπου “τη βία και το αίμα” αλλά ο δικηγόρος που εμφανίστηκε στο αστυνομικό τμήμα για να υπερασπίσει και μάλιστα με προκλητικότητα ύφος τον φασίστα ήταν ο Μάκης Βορίδης, ο γνωστός νεοναζί και αρχηγός του Ελληνικού Μετώπου που τώρα έχει εγγραφεί στο ΛΑΟΣ. Οσο

και να θέλει ο Καρτζαφέρης να πείσει ότι είναι ένα νόμιμο πατριωτικό κόμμα, το εσωτερικό του είναι γεμάτο από τραμπούκους και φασίστες, νοσταλγούς του Χίτλερ και του Ολοκαυτώματος που δεν διστάζουν να επιτίθενται σε αγωνιστές της αριστεράς και του κινήματος.

Η καλοσχεδιασμένη επίθεση των φασιστών στου Ζωγράφου σκόνηταψε μπροστά στην αυθόρμητη κίνηση των κατοίκων να συλλάβουν τον έναν και έτσι να οδηγηθεί στο τμήμα. Η αντιφασιστική κινητοποίηση συνεχίστηκε και οργανωμένα την επόμενη ημέρα το πρωί, με πικετοφορία καταδίκης των φασιστών στους δρόμους του δήμου ώστε όλοι οι πολίτες να μάθουν για την επίθεση. Δεκάδες κάτοικοι της περιοχής, εργαζόμενοι, φοιτητές, μέλη δημοτικών παρατάξεων, πολιτικών κομμάτων και αριστερών οργανώσεων συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Γαρδένιας και διαδήλωσαν στην Παπάγου.

Τα συνθήματα που κυριάρχησαν ήταν “Έξω οι φασίστες του ΛΑΟΣ από το Ζωγράφου” και “Ποτέ ξανά φασισμός”. Όλοι οι περαστικοί, οι εργαζόμενοι στα μαγαζιά, οι οδηγοί των αυτοκινήτων σταματούσαν για να πάρουν τις προκηρύξεις, να ενημερωθούν για την επίθεση και να εκφράσουν την ανάγκη να απομονωθεί το ΛΑΟΣ και όλοι οι φασίστες από την περιοχή.

“Δεν είναι μεμονωμένο γεγονός”, έγραφε η προκήρυξη του ΣΕΚ που μοιράστηκε κατά εκατοντάδες στην πικετοφορία, “Στο Ζωγράφου μέλη της Χρυσής Αυγής και του ΛΑΟΣ είχαν προπηλακίσει φοιτητές και γονείς στην παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου 2006 ενώ το 2003 είχαν μαχαιρώσει έναν ακτιβιστή της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο που αφισκοκολλούσε για το συλλαλητήριο της 15ης Φλεβάρη.

Ο Βορίδης, ο Πλεύρης, μια σειρά στρατιωτικοί της χούντας πλαισιώνουν τα ψηφοδέλτια του ΛΑΟΣ. Οσο κι αν ο Καρτζαφέρης μιλάει για αντιπαγκο-

Ο Γιώργος Τσαμούρης (φωτό αριστερά) τραυματίστηκε από τους φασίστες. Η συμπαραστάση ήταν άμεση.

σμιοποίηση, αντιαμερικανισμό, φτώχεια δεν πείθει κανέναν. Ο εθνικισμός, το ρατσιστικό μίσος για τους μετανάστες, το δυνάμωμα του ελληνικού καπιταλισμού, είναι η εναλλακτική που ονειρεύεται. Σαν τον Λεπέν ντύνεται το κοστούμι του ‘κοσμικού’, εκμεταλλεύεται τη θέση του στο ευρωκοινοβούλιο και διατείνεται ότι θα γίνει το πέμπτο κόμμα της βουλής μέσα από τα παράθυρα της τηλεόρασης που τον υποδέχονται απλόχερα. Πρέπει να τους σταματήσουμε”.

Στήριξη

Την κινητοποίηση στήριξαν και κάλεσαν η Τίνα Καφατζάκη από την δημοτική παράταξη “Μαζί στην Πόλη”, ο Βασίλης Αλεξανδράτος από την “Πρωτοβουλία στην Πόλη” και ο Κώστας Κωστόπουλος από το “Κίνημα στην Πόλη”.

“Ο κύριος Καρτζαφέρης για όσους είχαν απορία έδειξε ότι κάθε προσπάθεια να απομακρυνθεί από τις παρακρατικές και ταγματασφαλίτικες καταβολές του ΛΑΟΣ είναι ψεύτικες”, αναφέρει η ανακοίνωση που έβγαλε το “Κίνημα στην Πόλη”, “Σε κάθε ευκαιρία ο ακροδεξιός αυτός χώρος είναι έτοιμος να ξεθάψει πρακτικές που νομίζαμε ξεχασμένες στην Ιστορία. ΜΑΥΡΟ στους φασίστες του ΛΑΟΣ. ΜΑΥΡΟ στην ΝΔ που τους εγκόλπωνε τόσα χρόνια και εγκολπώνει ακόμα τόσα ακροδεξιά στοιχεία. ΜΑΥΡΟ στο ΠΑΣΟΚ που τους ενισχύει για τα μικροκομματικά του συμφέροντα. Η Δημοκρατική γειτονιά του Ζωγράφου δε θα επιτρέψει ξανά τέτοιες συμπεριφορές”.

Με όλη τη φιλολογία περί πέμπτου κόμματος στη Βουλή και ότι αυτό θα είναι το ΛΑΟΣ, ο Καρτζαφέρης κάνει προσπάθεια να πείσει ότι εξαπλώνεται σε όλες τις γειτονιές της Αθήνας. Η εφημερίδα Εν Πειραιεί για παράδειγμα, που τον στηρίζει ανοιχτά, προβά-

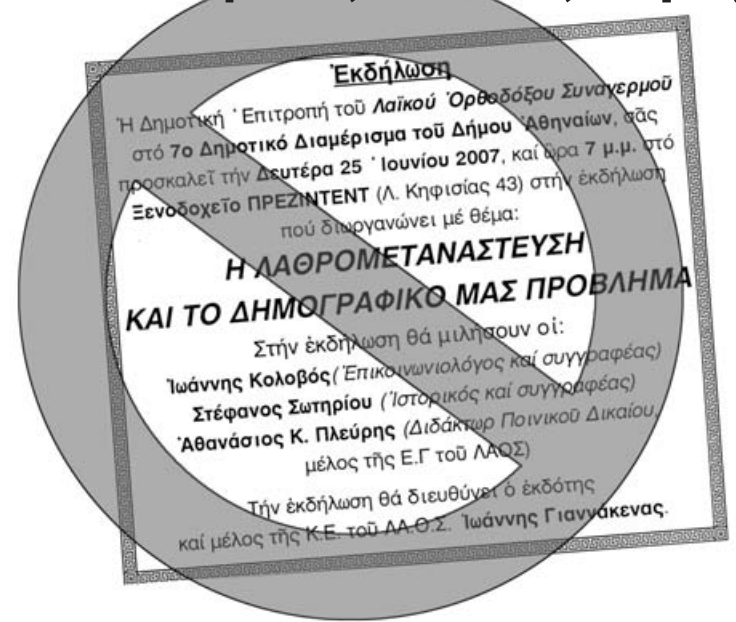
λει στο φύλλο της 12ης Ιουνίου τις τοπικές οργανώσεις του ΛΑΟΣ στην Α΄ και Β΄ Πειραιά με έμφαση στη Νίκαια και τον Κορυδαλλό. Είναι χρέος της Αριστεράς να ξεκινήσει αντιφασιστική καμπάνια ενάντια σε αυτή την προπαγάνδα και όχι να βλέπει το ΛΑΟΣ σαν ένα “περίεργο κόμμα αγνώστου προελεύσεως” υποτιμώντας το κίνδυνο. Οι “τοπικές οργανώσεις” του ΛΑΟΣ δεν είναι παρά θερμική φασιστών που από τα γραφεία τους θα εξορμούν ενάντια σε μετανάστες και αγωνιστές του κινήματος όπως στο Ζωγράφου.

Η Πρωτοβουλία ΓΕΟΝΟΒΑ και η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο ξεκινούν αυτήν προσπάθεια, καλώντας

σα πρώτο βήμα αντιφασιστική συγκέντρωση την Δευτέρα 25 Ιουνίου στις 6μμ στη γωνία της Λεοφόρου Αλεξάνδρας και Βασ. Σοφίας και πορεία έξω από την εκδήλωση που οργανώνει το ΛΑΟΣ στο ξενοδοχείο Πρέζιντεντ με θέμα τους “λαθρομετανάστες”. Πρέπει να εμποδίσουμε την πραγματοποίηση της εκδήλωσης, να μην αφήσουμε τους φασίστες του Καρτζαφέρη να χύσουν το ρατσιστικό τους δηλητήριο και μαζί με όλους τους εργαζόμενους και τη νεολαία να συνεχίσουμε την αντιφασιστική μας δράση, φράζοντας τους μια και καλή το δρόμο όχι μόνο προς τη Βουλή αλλά και παντού.

Λένα Βερδέ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΔΕΥΤΕΡΑ 25/6 6μμ Γωνία Κηφισίας και Αλεξάνδρας

Η Ριζοσπαστική Αριστερά

ΞΕΚΙΝΟΥΝ ΤΟΠΙΚΕΣ

Η αρχή έγινε στο Ρέθυμνο

Πραγματοποιήθηκε σήμερα, Κυριακή 17/6, η πρώτη «αντικαπιταλιστική συνέλευση» στο Ρέθυμνο, θα είναι ενωτική, ριζοσπαστική, θα οριοθετείται από το επίσημο πολιτικό σκηνικό και τις εκδοχές της επίσημης Αριστεράς, που θα αναδεικνύει μια αντικαπιταλιστική προοπτική.

Ως προς το πολιτικό επίπεδο συμφωνήθηκε για την πολιτική φυσιογνωμία του εγχειρήματος:

Βαδίζει στο δρόμο δημιουργίας μιας Αριστεράς που θα στηρίζει και θα εκφράζει τους αγώνες, θα είναι ενωτική, ριζοσπαστική, θα οριοθετείται από το επίσημο πολιτικό σκηνικό και τις εκδοχές της επίσημης Αριστεράς, που θα αναδεικνύει μια αντικαπιταλιστική προοπτική.

Δε θα στηρίζεται σε λογικές αποκλεισμών με βάση ιστορικές / ιδεολογικές αναφορές ή maximum πολιτικών προγραμμάτων.

Δε χωράει λογικές κεντροαριστερών σεναρίων και αλληθωρίσματος σε κυβερνητικές θέσεις με πρόσχημα τον αντισεοφίλελευθερισμό τύπου ΣΥΡΙΖΑ.

Να είναι μακράς πνοής και να εκφραστεί και μετεκλογικά τόσο στο κεντρικό πολιτικό επίπεδο όσο και σε επιμέρους χώρους (γειτονίες, πόλεις, εργασιακούς, νεολαϊστικούς κλπ)

Να μην υποτιμηθεί η οικολογική διάσταση και η περιβαλλοντική καταστροφή ως μέτωπο της αντικαπιταλιστικής πάλης και ανάγκη πρωτοπόρου ρόλου στα αντιπολεμικά – αντιμπεριαλιστικά κινήματα.

Ως προς το προχώρημα της διαδικασίας:

Η πρώτη «αντικαπιταλιστική συνέλευση» του Ρεθύμνου κατέγραψε την πολιτική της συμφωνία με το πανελλαδικό κείμενο της επιτροπής πρωτοβουλίας και αναγνωρίζει την ανάγκη της τοπικής της έκφρασης και στο Ρέθυμνο.

Συμμετέχει στην πανελλαδική πρωτοβουλία, δηλώνει τη συμμετοχή της στην πανελλαδική συνέλευση που θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα στα μέσα Ιουλίου και κάνει σαφή την πολιτική της βούληση για τη θετική κατάληξη του εγχειρήματος.

Η τοπική πρωτοβουλία Ρεθύμνου αποφάσισε να βαθύνει και να προχωρήσει την πολιτική συμφωνία του εγχειρήματος και σε αυτή την κατεύθυνση κινήθηκε.

Συνεχίζουμε τη δράση μας με τοπικές και ανά χώρους συσκέψεις τόσο στο Ρέθυμνο όσο και σε γύρω χωριά (πχ Ατσιπόπουλο) και θα προχωρήσουμε και σε νέα αντικαπιταλιστική συνέλευση.

Δημιουργήθηκε ανοιχτή συντονιστική επιτροπή με σκοπό την καλύτερη οργάνωση και συντονισμό της όλης διαδικασίας.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

ΡΕΘΥΜΝΟ

Την Κυριακή 17 Ιούνη πραγματοποιήθηκε η 1η Αντικαπιταλιστική Συνέλευση στο Ρέθυμνο. Μετά την εκδήλωση της Αθήνας με 1000 και πλέον άτομα οι αντικαπιταλιστικές συνελεύσεις της επιτροπής πρωτοβουλίας γεμίζουν έμπνευση και αισιοδοξία τον κόσμο. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της συνέλευσης του Ρεθύμνου με πάνω από 80 άτομα που συζητήσαν με ενδιαφέρον το κατέβασμα της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στις εκλογές.

Οι ομιλητές που άνοιξαν την κουβέντα έβαλαν την αναγκαιότητα να πραγματοποιηθεί το κατέβασμα της Ριζοσπαστικής Αριστεράς σε αυτές τις εκλογές. Ενθουσιασμό προκάλεσε η τοποθέτηση του Π. Παναγιωτακόπουλου από το ΣΕΚ ο οποίος παίρνοντας τα παραδείγματα της Γαλλίας και της Ιταλίας ξεκαθάρισε τι Αριστερά θέλουμε: μακριά απ’ τους σεχταρισμούς αλλά και από τις συγκυβερνήσεις με τη σοσιαλδημοκρατία. Ο Στέφανος Τριανταφυλίδης από την APAN τόνισε πως οι εκλογές είναι πεδίο παρέμβασης της Αριστεράς και απαραίτητη η κάθοδος του μαχητικότερου κομματιού της, της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, σε αυτές. Ο Νίκος Τομπιτζής, εκπαιδευτικός ήταν πραγματικά αυτός που γέμισε με έμπνευση τη βραδιά τζιζώντας πως αυτή είναι η αριστερά που θέλουμε, αυτή που πρωτοστάτησε το προηγούμενο διάστημα με το «16» και γι’ αυτό πρέπει οπωσδήποτε να συνεχίσει δίνοντας δυναμική στους επόμενους αγώνες.

Η συζήτηση ήταν πλούσια με χαρακτηριστική την τοποθέτηση του αγωνιστή Μ. Ηλιάκη που τόνισε ότι «η συγκεκριμένη κίνηση θα πρέπει να έχει και οικολογική κατεύθυνση» αλλά και εξέτασε τον τρόπο που η ριζοσπαστική αριστερά κατέληξε να κατεβαίνει ενωτικά μετά τις μάχες του προηγούμενου χρόνου. Ο κόσμος από κάτω πήρε πολλές φορές το λόγο βάζοντας το πόσο επιτακτικά πρέπει αυτή η κίνηση να πάρει σάρκα και οστά σε αυτές τις εκλογές προσθέτοντας την ανάγκη παρέμβασης του εγχειρήματος στο αντιπολεμικό, αντικυβερνητικό και οικολογικό κίνημα, ενώ επισημάνθηκε ότι η πρέπει να βάλουμε φρένο στους Καρατζαφέρηδες και τους Παπαθεμελήδες κλείνοντάς τους το δρόμο για τη Βουλή και βάζοντας στη θέση τους τη Ριζοσπαστική Αριστερά.

Στο τέλος της εκδήλωσης ανακοινώθηκε η απόφαση της αντικαπιταλιστικής συνέλευσης της επιτροπής πρωτοβουλίας Ρεθύμνου που έδινε τον τόνο πως το Σάββατο ήταν μόνο η αρχή καλώντας όλο τον κόσμο να ανεβεί στη μεγάλη πανελλαδική συνέλευση στην Αθήνα όπου και θα αποφασισθεί το τελικό κατέβασμα στις εκλογές. Επίσης συστάθηκε μια βμελής συντονιστική επιτροπή που θα συντονίζει τις δράσεις της πρωτοβουλίας μέχρι τα μέσα Ιουλύ.

Πάρθηκε απόφαση για την πρώτη κοινή παρέμβαση –εξόρμηση της επιτροπής στην Συναυλία που διοργανώνει ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Ρεθύμνου, την Τετάρτη 20 Ιούνη στις 9μμ στην Παραλία για την επαναλειτουργία της Παιδιατρικής Κλινικής.

Στο κέντρο της Αθήνας

Μετά την επιτυχία της συνέλευσης στο Θέατρο Αλίκη στις 9 Ιούνη, που είχε μάλιστα και μεγάλη συμμετοχή και από τις γειτονίες του κέντρου της Αθήνας, προχωρήσαμε σε μία σειρά από συσκέψεις. Η πιο επιτυχημένη ήταν στα Εξάρχεια, όπου συμμετείχαν πάνω από 30 άτομα, από όλες τις κινήσεις που συμμετέχουν στην πρωτοβουλία για το κατέβασμα της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στις εκλογές, από την APAN, την APΑΣ, ΟΚΔΕ, το ΣΕΚ και πολλούς Ανένταχτους.

Εγινε μία γρήγορη ενημέρωση και από όλους βγήκε πόσο θετική ήταν η συνέλευση στις 9 Ιούνη και εκφράστηκε η διάθεση να προχωρήσουμε σε τοπικές πρωτοβουλίες σαν συνέχεια. Αποφασίσαμε να προχωρήσουμε σε μία τοπική συνέλευση την Παρασκευή 29 Ιούνη, στο Θέατροάκι στο Λόφο του Στρέφη. Πηγαίνοντας προς τα εκεί βάλαμε να οργανώσουμε μία σειρά από βήματα. Πρώτον βγάλαμε μία κοινή αφίσα, μία κοινή προκήρυξη και στη συνέχεια ορίσαμε ένα πρόγραμμα κοινών εξορμήσεων και περιοδειών στη Λαϊκή της Καλλιδρομίου, στο Μετρό Αμπελόκηποι, στον ΗΣΑΠ στη Βικτόρια και σε κάποιους εργατικούς χώρους της γειτονιάς. Επίσης κανονίστηκε αυτή την εβδομάδα να γίνει μία περιοδεία στις καφετέριες στην πλατεία Εξαρχείων, όπου όπως ξέρουμε συγκεντρώνουν πολύ νεολαία. Επίσης αποφασίσαμε να ανοιχτούμε στις διπλάνες γειτονίες όπως στου Γκούζι και στους Αμπελόκηπους.

Ετσι το Σάββατο το πρωί βγήκαμε 8-10 άτομα στη Λαϊκή της Καλλιδρομίου, μοιράζοντας την κοινή προκήρυξη και το κείμενο της Πρωτοβουλίας μαζικά. Η ανταπόκριση ήταν πολύ θετική. Μίλησαμε με εργαζόμενους, δικηγόρους, φοιτητές και μάλιστα κάποιοι από αυτούς δήλωσαν συμμετοχή στην τοπική Πρωτοβουλία. Αυτή την εβδομάδα συνεχίζουμε, έχοντας στα χέρια μας και την αφίσα της εκδήλωσης, με ένα πρόγραμμα κοινών αφισκοκλήσεων, ενώ την Τετάρτη στις 20/6 έχουμε νέα σύσκεψη για να συζητήσουμε τα αποτελέσματα των παρεμβάσεων μας και να οριστικοποιήσουμε τα επόμενα βήματα.

Στην Κυψέλη, στα Πατήσια και στο Γαλάτσι γίνανε κάποιες μικρότερες προσπάθειες, που ήταν προετοιμαστικές για τη μεγάλη σύσκεψη που έχουμε την Τρίτη 19/6 στη Γκράβα. Και σε αυτές τις συσκέψεις συμμετείχε κόσμος οργανωμένος, ανένταχτοι εργαζόμενοι και εκπαιδευτικοί. Ο στόχος είναι να οργανώσουμε μια μεγάλη σύσκεψη και να προχωρήσουμε σε μία μεγάλη Γενική Συνέλευση στην Γκράβα. Στο Γαλάτσι και στον ΗΣΑΠ στα Πατήσια έγιναν κοινές εξορμήσεις της Πρωτοβουλίας.

Σε γενικές γραμμές ο κόσμος που συναντήσαμε αυτή την εβδομάδα και από το χώρο του ΚΚΕ και του ΠΑΣΟΚ είχε σαν γενική τοποθέτηση ότι ήταν ώρα να παρθεί αυτή η πρωτοβουλία, έπρεπε να γίνει, ότι δεν πρέπει να αφήσουμε τους σεχταρισμούς να μας καθορίζουν και χρειάζεται να προχωρήσουμε όλοι μαζί. Ανταποκρινόμενοι λοιπόν σε αυτές τις απαιτήσεις συνεχίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις για την επιτυχία αυτής της πρωτοβουλίας.

Γιάννης Αγγελόπουλος

Καρλτάτσια Γεωργία

και οι εκληογές

ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΥ

ΒΥΡΩΝΑΣ

Την Πέμπτη 14/6 πραγματοποιήθηκε η πρώτη σύσκεψη της Πρωτοβουλίας για τη Ριζοσπαστική Αριστερά στο Βύρωνα- Παγκράτι- Καισαριανή. Η προσέλευση οργανωμένων και ανένταχτων συντρόφων, που υπογράφουν το 1ο κείμενο της πρωτοβουλίας, ήταν παραπάνω από ενθαρρυντική. Σύντροφοι από το ΣΕΚ, την APΑΣ, την APAN, την ΟΚΔΕ- Σπάρτακος και ανένταχτοι, σύνολο 18 άτομα δημοκρατικά και με ενθουσιασμό συνεδρίασαμε με κέντρο την οργάνωση της πρώτης αντικαπιταλιστικής συνέλευσης στην περιοχή μας.

Πραγματοποιήσαμε μία πρώτη σύσκεψη την Τετάρτη στην Ηλιούπολη με άτομα που ανήκουν στις συστώσεις της πρωτοβουλίας (APΑΣ, APAN, ΟΚΔΕ-Σπάρτακος, ΣΕΚ) καθώς και ανένταχτους αγωνιστές. Εκεί αποφασίσαμε να κάνουμε την τοπική αντικαπιταλιστική συνέλευση μας τη Δευτέρα 25 Ιούνη στις 7.30μμ στο Δημοτικό Θέατρο Αργυρούπολης (Ολυμπίας 5, τέρμα λεωφ. 208).

Απ’ όλες τις τοποθετήσεις ήταν καθαρό ότι μετά τη μεγάλη επιτυχία της 9/6 στο Θέατρο Αλίκη, το στοίχημα είναι να μάθει ο κόσμος της γειτονιάς για το νέο εγχείρημα και να παλέψουμε ώστε η αντικαπιταλιστική συνέλευση να είναι πετυχημένη και μαζική. Ο Δημήτρης Παπαϊωάννου, ιδιωτικός υπάλληλος, είπε: «*Συμμετέχω στην τοπική πρωτοβουλία και χαίρετιζω τη σημερινή σύσκεψη. Μετά τις καταλήψεις ο κόσμος έχει ευαισθητοποιηθεί. Εχω μιλήσει με 10 άτομα για την πρωτοβουλία και τα 9 ήταν θετικά. Πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι η ένωσή μας δεν είναι προσωρινή και πάνω απ’ όλα να βάλουμε τους ανταγωνισμούς στην άκρη προκειμένου να βρούμε τους χιλιάδες αυτούς ανοργάνωτους, αλλά πρωταγωνιστές των μαχών και να τους συσπειρώσουμε*». Στον ίδιο τόνο κινήθηκαν οι υπόλοιπες τοποθετήσεις με υγιείς προβληματισμούς για την περαιτέρω διεύρυνση της πρωτοβουλίας αλλά και για τα οργανωτικά μας βήματα στο τοπικό επίπεδο.

Συγκεκριμένα αποφασίσαμε να προχωρήσουμε άμεσα στην εκτύπωση αφίσας της πρωτοβουλίας που να καλεί στις 27/6, 8μμ, στο Ταπητουργείο (θεατράκι) όλο τον κόσμο από Βύρωνα, Παγκράτι, Καισαριανή, να βγάλουμε προκήρυξη με τα πρώτα 12 ονόματα που υπογράφουν σ’ αυτήν την πρωτοβουλία τοπικά, και το κυριότερο το μοίρασμα των κοινών εξορμήσεων και αφισκοκλήσεων στις περιοχές μας. Σ’ αυτό συμφωνήσαμε ότι θα ήταν θετική η δημοσίευση του καλέσματος για τις 27/6 στις τοπικές εφημερίδες του Δήμου Βύρωνα- Παγκρατίου- Καισαριανής. Και επειδή σε αυτή τη μάχη είναι σίγουρο ότι θα χρειαστούμε πολλά χρήματα, ο Δ. Παπαϊωάννου ανέλαβε να είναι υπεύθυνος οικονομικών της τοπικής επιτροπής. Τέλος, κλείσαμε ανανεώνοντας το ραντεβού μας την Πέμπτη 21/6 στη νέα σύσκεψη ώστε να οργανώσουμε καλύτερα την τελική μας ευθεία προς την αντικαπιταλιστική μας συνέλευση.

Η αφίσα ήδη τυπώθηκε από το Σάββατο και έτσι προχωράμε σε πολλά συνεργεία αφισκοκλήσεων αυτή τη εβδομάδα και στους 3 δήμους με στόχο να γεμίσουμε το θεατράκι του Ταπητουργείου στις 27/6 με όλον αυτό τον κόσμο που θέλει να εκφράσει και πολιτικά τους αγώνες και τις νίκες του.

Όλοι στο Ταπητουργείο 27/6, 8μμ

Χρήστος Αργύρης

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

Μετά από την πετυχημένη συνέλευση της Πρωτοβουλίας για την ενωτική παρέμβαση της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στις βουλευτικές εκλογές που πραγματοποιήθηκε στις 9 Ιούνη, ξεκινήσαμε να υλοποιήσουμε την απόφαση που πάρθηκε για αντίστοιχες τοπικές συνελεύσεις στην περιοχή μας που ενώνει Ηλιούπολη, Αργυρούπολη, Ελληνικό και Γλυφάδα.

Πραγματοποιήσαμε μία πρώτη σύσκεψη την Τετάρτη στην Ηλιούπολη με άτομα που ανήκουν στις συστώσεις της πρωτοβουλίας (APΑΣ, APAN, ΟΚΔΕ-Σπάρτακος, ΣΕΚ) καθώς και ανένταχτους αγωνιστές. Εκεί αποφασίσαμε να κάνουμε την τοπική αντικαπιταλιστική συνέλευση μας τη Δευτέρα 25 Ιούνη στις 7.30μμ στο Δημοτικό Θέατρο Αργυρούπολης (Ολυμπίας 5, τέρμα λεωφ. 208).

Ακολούθησε μία δεύτερη, πιο διευρυμένη, σύσκεψη το Σάββατο όπου τοποθετήθηκαν άτομα από όλες τις οργανωμένες συστώσεις όπως και ανένταχτοι, τονίζοντας την σημαντικότητα αυτής της πρωτοβουλίας καθώς και την αναγκαιότητα να συνδεθεί αυτή η πρωτοβουλία με τα κινήματα που έχουν αναπτυχθεί το προηγούμενο διάστημα σε επίπεδο γειτονιάς (πχ ΚΥΤ Ηλιούπολης, Παραλία Ελληνικού, ελεύθεροι χώροι, περιφερειακός δρόμος Υμηττού κ.α.). Κατόπιν διαμορφώσαμε ένα πλούσιο πρόγραμμα δράσης με τα άμεσα βήματα που χρειάζονται να γίνουν προκειμένου να γίνει γνωστή η συνέλευση στην Αργυρούπολη και συνεπώς να ανοί-

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ρεμβάσεις-εξορμήσεις στις Εργατικές Πολυκατοικίες, την Εκθεση Βιβλίου, τη Νομαρχία, ενώ εδώ και μία εβδομάδα λειτουργεί τραπέζιaki της πρωτοβουλίας στη Λέσχη του πανεπιστημίου. Έχουμε στείλει άρθρα στον τοπικό Τύπο και έχουμε πλημμυρίσει τα Γιάννενα με αφίσες και πανό για την τοπική ανοιχτή αντικαπιταλιστική συνέλευση στην Πέμπτη 21/6, 7μμ στο Πάρκο Λιβαρίσια.

Η εικόνα από όπου και αν παρεμβήκαμε είναι ότι η πρωτοβουλία αυτή αγκαλιάζει όχι μόνο

τους αγωνιστές του νέου κινήματος των απεργιών και των καταλήψεων αλλά και μια σειρά από παλιούς αγωνιστές που μπροστά σ αυτή την πρωτοβουλία βγαίνουν από την απογοήτευση. Ο στόχος είναι από σύσκεψη σε σύσκεψη όλο και περισσότεροι να υπογράφουν και να μπαίνουν σ’ αυτή την πρωτοβουλία, ενώ ήδη έχουμε ξεκινήσει προσπάθειες να ανοιχτούμε και στις γύρω περιοχές την Ηγουμενίτσα και την Αρτα.

Γιώργος Τσιρώνης

ΠΑΝΤΕΙΟΣ

Την Δευτέρα 18/6 πραγματοποιήθηκε με επιτυχία η αντικαπιταλιστική συνέλευση Παντείου. Το εγχείρημα είχε κάποιες αντικειμενικές δυσκολίες, καθώς λόγω εξεταστικής ήταν δύσκολο σε πολύ ανένταχο κόσμο που ενδιαφερόταν, να έρθει, όμως, παρόλα αυτά στην συνέλευση ήρθαν συνολικά 30 άτομα – και πρόσθετα κάποιοι φοιτητές από άλλες σχολές- και έγιναν πολλές τοποθετήσεις.

Οι πρώτες τοποθετήσεις ήταν από τις οργανωμένες συστώσεις που στηρίζουν την προσπάθεια για το ενωτικό κατέβασμα της ριζοσπαστικής αριστεράς (ΟΚΔΕ-ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ, ΣΕΚ, AP.AN., AP.A.Σ) και στην συνέχεια ακολούθησαν και οι υπόλοιπες τοποθετήσεις. Όπως, σε κάθε ζωντανή και δημοκρατική συζήτηση πόσο μάλλον σε μία συζήτηση της επαναστατικής αριστεράς υπήρξαν και αντίθετες απόψεις που εκφράστηκαν από συντρόφους του NAP.

Όμως, το γενικό συμπέρασμα ήταν, ότι στηρίζουμε την προσπάθεια που ξεκίνησε στις 9/6 και θέλουμε

Δημήτρης Κουτσούρης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Με γοργούς ρυθμούς προχωράει η καμπάνια για την Πρωτοβουλία της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στις εκλογές και στη Θεσσαλονίκη. Τη Δευτέρα 11/6 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη στην ΕΔΟΘ προκειμένου να συζητηθεί η συγκεκριμένη υλοποίηση της καμπάνιας το επόμενο χρονικό διάστημα καθώς και η οργάνωση της συνέλευσης που θα γίνει και εδώ προκειμένου να ανοίξει ακόμα περισσότερο η συζήτηση για την ενωτική πρωτοβουλία. Στη συνάντηση συμμετείχαν περίπου 20 φοιτητές και εργαζόμενοι, οι περισσότεροι από φορείς που έχουν δηλώσει ότι συμμετέχουν στην Πρωτοβουλία αλλά και διάφοροι άλλοι που ήρθαν να το παρακολουθήσουν ως παρατηρητές.

Η συζήτηση ξεκίνησε με τις εισιγήσεις μελών από το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, την Αριστερή Ανασύνθεση και την Αριστερή Αντικαπιταλιστική Συσπείρωση οι οποίοι αναφέρθηκαν στην επιτυχία της συνέλευσης που έγινε στην Αθήνα στις 9/6 με την παρουσία σχεδόν 1000 ατόμων, στην ιστορική ευκαιρία που παρουσιάζεται για τη Ριζοσπαστική Αριστερά να παίξει σημαντικό ρόλο στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό μετά από μια τόσο έντονη κινηματικά περίοδο και στην ανάγκη η προσπάθεια αυτή να γίνει με ενωτικό τρόπο μέσα από αυτή την Πρωτοβουλία και όχι πολυδιασπασμένα.

Στη συνέχεια τοποθετήθηκαν και οι υπόλοιποι παρευρισκόμενοι, εκφράζοντας είτε τον ενθουσιασμό τους για τη συνέχεια αυτού του εγχειρήματος, είτε τις διαφορές τους και τις επιφυλάξεις τους για το πως θα προχωρήσει μελλοντικά αυτή η συνεργασία. Μετά το τέλος των τοποθετήσεων ακολούθησε κλείσιμο από τους αρχικούς εισηγητές όπου ανακοινώθηκε και η ημερομηνία της συνέλευσης στη Θεσσαλονίκη, τη Δευτέρα 25/6 7μμ στο 4ο Πάρκο Παραλίας. Όλοι όσοι συμμετείχαν στη σύσκεψη αναμένουν το ραντεβού τους για τις 25 Ιούνη ώστε η συζήτηση να συνεχιστεί, με πολύ περισσότερο κόσμο αυτή τη φορά, όπως και στην Αθήνα.

Επόμενο βήμα της πρωτοβουλίας στη Θεσσαλονίκη είναι η οργάνωση και η προπαγάνδη της συνέλευσης στις 25/6. Ήδη από την προηγούμενη εβδομάδα έχουμε ξεκινήσει αφισκοκλήσεις και εξορμήσεις σε γειτονιές, σχολές και εργατικούς χώρους ώστε το γεγονός να γίνει κεντρικό στην πόλη και ταυτόχρονα όσο το δυνατόν περισσότερους κόσμο να ενημερωθεί και να γίνει κομμάτι της προσπάθειάς μας ώστε η συνέλευση να είναι όσο το δυνατόν μαζικότερη και πλούσια σε συζήτηση. Συγκεκριμένα οι εξορμήσεις στη φοιτητική λέσχη έχουν αρχίσει να γίνονται από κοινού με τη συμμετοχή φοιτητών από τα ΕΑΑΚ και την Πρωτοβουλία Γένοβα, δείγματα της δυναμικής που μπορεί να ξεδιπλώσει η κοινή μας δράση. Θέλουμε να γενικεύσουμε αυτά τα παραδείγματα παντού για να πάρμε με τους καλύτερους όρους για μια τεράστια εκδήλωση.

Νίκος Τουρνάς

Η Αντίσταση στη Μέση Ανατολή σε κρίσιμο σημείο

Ωρα να μιλήσει το αντιπολεμικό κίνημα

Στις 12 Ιούλη συμπληρώνεται ένας χρόνος από την ισραηλινή εισβολή στο Λίβανο. Εκείνη τη μέρα η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο**, η **Πακιστανική Κοινότητα**, η **Ενωση Μουσουλμάνων Ελλάδος**, **συνδικάτα** και **φορείς** μας καλούν να **διαδηλώσουμε στην ισραηλινή πρεσβεία**.

Δεν είναι μια διαδήλωση επετειακή, για να καταγγείλουμε την ισραηλινή θηριωδία ούτε μόνο για να τιμήσουμε την λιβανέζικη Αντίσταση η οποία προκάλεσε την πρώτη μεγάλη ήττα του Ισραήλ από το 1956 στην περιοχή. Η διαδήλωση της 12 Ιουλής είναι κομμάτι της μάχης που δίνει αυτή τη περίοδο το παγκόσμιο αντιπολεμικό κίνημα, που συμβάλει στο να πάρουν οι εξελίξεις στη Μ. Ανατολή τη κατεύθυνση της νίκης. Την ώρα που τα παλαιστινιακά στρατόπεδα στο Λίβανο φλέγονται, ο Αμπάς, που έχει πιο ανοιχτά στήριξη των ΗΠΑ και Ισραήλ, χάνει τον έλεγχο της Γάζας, και στο Ιράκ ο Μπους τρώει το ένα χαστούκι μετά το άλλο, είναι κρίσιμο το αντιπολεμικό κίνημα να βγει μαζίκ στους δρόμους.

Στις 9 Ιούνη το αντιπολεμικό κίνημα της Ιταλίας βγήκε μαζικά στους δρόμους της Ρώμης, σε μια διαδήλωση 150.000 ανθρώπων, για να «υποδεχτεί» τον Μπους που πήγε να σφίξει το χέρι του κεντροαριστερού Πρόντι. Μετά τη διαδήλωση στη Βιτσέντζα στις 17 Φλεβάρη η διαδήλωση, της 9 Ιούνης δείχνει ότι το αντιπολεμικό κίνημα της Ιταλίας ξαναβρίσκει το βηματισμό του. Απέναντί του έχει την κυβέρνηση του Πρόντι, μια κυβέρνηση που συνεχίζει στα χνάρια του Μπερλουσκόνι, είναι πιστός σύμμαχος του Μπους στον «δικαρή πόλεμο κατά της τρομοκρατίας».

Συμμετέχει στην ΝΑΤΟϊκή κατοχή του Αφγανιστάν. Ιταλικά στρατεύματα αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της «ειρηνευτικής» δύναμης του ΟΗΕ που πήγε πέρα στο Λίβανο με σκοπό να καταφέρει ότι δεν κατάφερε το Ισραήλ: να αφοπλίσει και να συντρίψει την Αντίσταση. Οσο περισσότερο δυναμώνει το αντιπολεμικό κίνημα στην Ιταλία, τόσο πιο πολύ δεμένα θα είναι τα χέρια του Πρόντι να συμμετέχει στους εκβιασμούς και στις επεμβάσεις του ιμπεριαλισμού στη Μέση Ανατολή.

Εισβολή

Παράλληλα, το αντιπολεμικό κίνημα της Βρετανίας **ετοιμάζει μια μεγάλη πανεθνική διαδήλωση στο Μάντσεστερ στις 24 Ιούνη**. Ο Μπλερ εγκατέλειψε ντροπιασμένους την ηγεσία του Εργατικού Κόμματος και την πρωθυπουργία, και ο αποφασιστικός παράγοντας σε αυτή την εξέλιξη ήταν το αντιπολεμικό κίνημα που δεν τον άφησε στην

Τώρα ο διάδοχός του, ο Γκόρντον Μπράουν ετοιμάζεται για μια πανηγυρική φέιστα «στέφης» του, δηλώνοντας σε όλους τους τόνους ότι θα συνεχίσει την πολιτική του Μπλερ, και στο εσωτερικό μέτωπο με τις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις και στην εξωτερική πολιτική, στο πλευρό των ΗΠΑ και του Μπους. Για να υπογραμμίσει αυτή τη συνέχεια μάλι-

στα, η αστυνομία ανακοίνωσε ότι η διαδήλωση της 24 Ιούνη δεν μπορεί να πλησιάσει το χώρο που θα γίνεται η «στέψη» για «λόγους ασφαλείας». Ο Μπράουν θα πάρει μια δυνατή απάντηση από το αντιπολεμικό κίνημα που θα πλημμυρίσει τους δρόμους εκείνη τη μέρα.

Και η συνέχεια είναι η 12 Ιούλη. Η Αθήνα δεν θα είναι μόνη της εκείνη τη μέρα. Η Συνδιάσκεψη του Καίρου το Μάρτη ενέκρινε το κάλεσμα για διαδηλώσεις σε όλον τον αραβικό κόσμο στην επέτειο της ισραηλινής επίθεσης στο Λίβανο. Το κίνημα στη Μέση Ανατολή σε χώρες σαν την Αίγυπτο, έχει βγει ξανά στο προσκήνιο μετά από πολλά χρόνια, αποσταθεροποιώντας τις τοπικές δικτατορίες όπως του Μουμπάρακ που είναι τα στηρίγματα του ιμπεριαλισμού στην περιοχή.

Αυτά τα κινήματα συνεχίζουν τον αγώνα τους σε δύσκολες συνθήκες όπως δείχνει η καταστολή που έχει εξαπολύσει πρόσφατα η δικτατορία του Μουμπάρακ. Αλλά είναι και η ελπίδα για όλη τη περιοχή.

Συμφέροντα

Γι' αυτό έχει σημασία να διαδηλώσουμε στις 12 Ιούλη. Για να συντονίσουμε το βήμα μας με τους ακτιβιστές της Ιταλίας, της Βρετανίας, της Μέσης Ανατολής που παλεύουν **ενάντια στη συμμετοχή των κυβερνήσεων τους στην ιμπεριαλιστική επέμβαση στην Μέση Ανατολή**. Μια από αυτές τις κυβερνήσεις είναι και η κυβέρνηση του Καραμανλή. Η κυβέρνηση της ΝΔ είναι βαθιά χυμένη στον πόλεμο του Μπους και φιλοδοξεί να παίξει βασικό ρόλο στην «σταθεροποίηση» της περιοχής προς όφελος των συμφεροντών της Δύσης και της ελληνικής άρχουσας τάξης.

Αυτό το νόημα είχε η περιοδεία της Μπακογιάννη σε αραβικές πρωτεύουσες και στο Ισραήλ την περασμένη βδομάδα. «*Η Ευρώπη πρέπει να είναι παρούσα*» είπε η Μπακογιάννη «*Πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι τα θέματα της Μέσης Ανατολής μας αφορούν όλους άμεσα*. Η Ελλάδα είναι η πλησιέστερη ευρωπαϊκή χώρα στην περιοχή. *Έχει απόλυτη συναίσθηση των κινδύνων και κάνουμε μια έμπρακτη προσπάθεια εξερεύνησης σοβαρής και μόνιμης λύσης.*»

Ισως το πιο χαρακτηριστικό στιγμιότυπο της επίσκεψης να ξετυλίχτηκε την Πέμπτη 14 Ιούνη, όταν η Μπακογιάννη βρέθηκε στη Βηρυτό. Επισκέφτηκε τη φρεγάτα «Υδρα» που περιπολεί στη θάλασσα του Λιβάνου στα πλαίσια της λεγόμενης «ειρηνευτικής» δύναμης του ΟΗΕ. Εκεί, η προσωπική φίλη της δυναστείας Μπους δήλωσε με το γνωστό οικογενειακό χαμόγελο των Μητσοτάκηδων: «*Η Ελλάδα είναι παρούσα και έχει φωνή στην περιοχή χάρη στη δική σας προσπάθεια*».

Η κυβέρνηση του Καραμανλή έχει τα χέρια της βαμμένα στο αίμα που χύνεται αυτές τις μέρες στο Λίβανο, στην Παλαιστίνη και στο Ιράκ.

Γι' αυτό στις 12 Ιούλη θα ενώσουμε τις φωνές μας με αυτές χιλιάδων άλλων διαδηλωτών σε όλο τον κόσμο για να απαιτήσουν: **Λευτερία στην Παλαιστίνη**. Κάτω τα χέρια από την Αντίσταση. Καμιά ελληνική συμμετοχή στο πλευρό Ισραήλ-ΗΠΑ.

Λέανδρος Μπόδαρης

ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ 12 ΙΟΥΛΗ

Ενας χρόνος από την εισβολή του Ισραήλ στον Λίβανο

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΚΑΜΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΙΣΡΑΗΛ-ΗΠΑ

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 12 ΙΟΥΛΗ Πάρκο Ελευθερίας, 7.30 μμ

Πορεία στην Πρεσβεία του Ισραήλ

Μουσουλμανική Ενωση Ελλιάδος
Πακιστανική Κοινότητα Ελλιάδος

Συμμαχία τηλ. 6946 093043 www.stop-the-war.gr stoppolemo@yahoo.gr
ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Η πιο άμεση και κρίσιμη μάχη που έχει να δώσει το αντιπολεμικό κίνημα αυτή τη στιγμή είναι της συμπύραστας στην παλαιστινιακή αντίσταση. Οι κυβερνήσεις της Δύσης, οι εφημερίδες και τα κανάλια, χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για τον «αλληλοσπαραγμό των Παλαιστίνων» και κάνουν υποκριτικές ευχές για τον «ερματισμό της βίας».

Στην πραγματικότητα, όμως, αυτό που θέλουν είναι να δουν την αντίσταση στο Ισραήλ και τις ΗΠΑ να σβήνει. Και παρά τα νέφη αποπροσανατολισμού για το τι γίνεται αυτή την στιγμή στην Παλαιστίνη, για το ποιος αντιστέκεται στην ισραηλινή κατοχή και τον ιμπεριαλισμό και ποιος συνεργάζεται μαζί τους δεν μπορούν να κρυφτούν.

Η αντίσταση ελέγχει τη Γάζα αφού εκδίωξε τους συνεργάτες των Ισραηλινών που είχαν εξοπλιστεί με αμερικάνικα όπλα. Τώρα, ο Μαχμούντ Αμπάς, που διόρισε προεκλογηματικά τη δικιά του «κυβέρνηση» στην Δυτική Οχθη, καταργώντας στην ουσία το κοινοβούλιο, αναζητεί ενανγωνίζως στήριξη για να ελέγξει την κατάσταση.

Στηρίγματα

Αυτά τα στηρίγματα είναι οι ΗΠΑ και οι κυβερνήσεις της ΕΕ. Ο Μ. Αμπάς μίλησε τηλεφωνικά με τον Μπους και τη Δευτέρα 18 Ιούνη η Κοντολίτζα Ράις ανακοίνωσε ότι η αμερικάνικη κυβέρνηση θα «απελευθερώσει» κονδύλια ύψους περίπου 100 εκατομμυρίων δολαρίων προς την Παλαιστινιακή Αρχή, δηλαδή την «κυβέρνηση» του Αμπάς. Στην ίδια κατεύθυνση κινείται και η ΕΕ και οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις.

Ενάμισι χρόνο τώρα, η βοήθεια προς την Παλαιστινιακή Αρχή είχε παγώσει για να τιμωρηθούν οι Παλαιστίνιοι επειδή ψήφισαν «λάθος» στις εκλογές. Τώρα τα κονδύλια ρέουν ξανά, μπας κι ανασυγκροτήσει ο Αμπάς τους μηχανισμούς του –που εν τω μεταξύ έχουν ξεκινήσει ένα όργιο βίας ενάντια στη Χαμάς στη Δυτική Οχθη.

Ολοι αυτοί θέλουν να σφίξουν ακόμα πιο σφιχτά το βρόγχο γύρω από την Γάζα, με ένταση του οικονομικού αποκλεισμού και με κλιμάκωση των ισραηλινών επιθέσεων για την «τιμωρία των τρομοκρατών». Την ίδια στιγμή ο πρωθυπουργός του Ισραήλ Γ. Ολμέρτ ετοιμάζεται να ταξιδέψει στην Ουάσινγκτον και να συζητήσει με τον Μπους τη «λύση» του Παλαιστινιακού: μερικές χειρονομίες στήριξης στον Αμπάς αλλά και με το αίτημα αποστολής «πολυεθνικής δύναμης» στη Γάζα.

Γι' αυτό πρέπει να βγούμε μαζικά στους δρόμους στις 12 Ιούλη. Να απαιτήσουμε κάτω τα χέρια από την Αντίσταση, να σταματήσουμε η κατοχή στην Παλαιστίνη και έτσι να μείνουν ελεύθεροι οι Παλαιστίνιοι να επιλέξουν οι ίδιοι, δημοκρατικά, την κυβέρνηση που θέλουν.

ΙΡΑΚ

Οι εργάτες πετρελαιίου στην πρώτη γραμμή

Τη περασμένη Κυριακή ο υποστράτηγος Ρέιμοντ Οντάρνο, ένας από τους ανώτατους διοικητές των αμερικάνικων στρατευμάτων στο Ιράκ, δήλωσε ότι οι κατοχικές δυνάμεις ελέγχουν μόλις το 40% της Βαγδάτης. Οι δηλώσεις του υποστράτηγου είναι μια ανοιχτή ομολογία της αποτυχίας της «κλιμάκωσης» που είχε ανακοινώσει ο Μπους πέντε μήνες πριν. Η «κλιμάκωση» -με την αποστολή πέντε ακόμα ταξιαρχών του αμερικάνικου στρατού- υποτίθεται ότι θα «σταθεροποιούσε» το Ιράκ και θα συνέτρεψε την αντίσταση.

Οι Αμερικάνοι δεν ελέγχουν τίποτα στο Ιράκ, η βία κλιμακώνεται και οι απώλειες των στρατευμάτων κατοχής σπάνε το ένα ρεκόρ μετά το άλλο κάθε μήνα που περνάει. Ομως, τίποτα δεν δείχνει πιο ανάγλυφα την αποτυχία του Μπους στο Ιράκ από την πρόσφατη νίκη της απεργίας των εργατών στο πετρέλαιο στο νότο της χώρας, γύρω από τη Βασόρα.

Οι κυλούμενες απεργίες που είχε κηρύξει η Ιρακινή Ομοσπονδία Συνδικάτων Πετρελαίου (IFOU) είχαν ξεκινήσει πριν δυο βδομάδες. Οι απεργοί απαιτούσαν βελτίωση των συνθηκών ζωής και εργασίας τους –αυξήσεις στους μισθούς, μέτρα για την υγιεινή και ασφάλεια. Αλλά κυρίως παλεύουν ενάντια στο νόμο για την ιδιωτικοποίηση της πετρελαϊκής βιομηχανίας του Ιράκ, ενάντια στην παράδοσή της στις δυτικές πολυεθνικές.

Οι κινητοποιήσεις ξεκίνησαν με τους απεργούς να κλείνουν τις

ΛΙΒΑΝΟΣ

Ενας χρόνος μετά

Τις ώρες που η Ντόρα Μπακογιάννη επισκεπτόταν τη Βηρυτό και συναντιόταν με τον πρωθυπουργό Σινιόρα, ο λιβανικός στρατός συνέχισε την ανελέητη πολιορκία του παλαιστινιακού στρατοπέδου Ναχρ-ελ-Μπάρνεν στο βόρειο Λίβανο.

Είναι ένα έγκλημα. Η λέξη πολιορκία είναι πολύ διπλωματική για να περιγράψει τη μοίρα του Ναχρ-ελ-Μπάρνεν. Τα πάντα έχουν καταστραφεί από το σφυροκόπημα του πυροβολικού και τους πολυβολιμούς από τα ελικόπτερα και τα αεροπλάνα –κτίρια, εγκαταστάσεις, τα οποία δίκτυα ύδρευσης και ηλεκτρισμού υπήρχαν. Σε αντίθεση με ότι ισχυε στ' άλλα παλαιστινιακά στρατόπεδα του Λιβάνου, στο Ναχρ-ελ-Μπάρνεν η πλειοψηφία των κατοίκων απασχολιόταν σε θέσεις εργασίας μέσα στο στρατόπεδο. Η ισοπέδωσή του σημαίνει πολύ απλά ότι τουλάχιστον οι μισοί από αυτούς ακόμα κι αν γυρίσουν μετά το τερματισμό των μαχών, δεν θα μπορούν να ζήσουν εκεί. Θα γίνουν ακόμα μια φορά, η τρίτη ή τέταρτη για κάποιους, πρόσφυγες.

Η οργάνωση Φατάχ-αλ-Ισλάμ που θέλει να ξεριζώσει ο λιβανικός στρατός είναι στην πραγματικότητα δημιουργήμα της κυβέρνησης Σινιόρα μαζί με τις αμερικάνικες μυστικές υπηρεσίες και την Σ. Αραβία.

Ηθελαν μια πιστή «σουνιτική» δύναμη σαν αντίβαρο στη Χεζμπολάχ. Οπως όμως έγινε και παλιότερα στο Αφγανιστάν με τον Μπιν Λάντεν, το δημιουργήμα τους στράφηκε εναντίον τους.

Τώρα η κυβέρνηση Σινιόρα προσπαθεί να βγάλει κέρδος απ' αυτή τη ζημιά, ρίχνοντας το λιβανικό στρατό σε ένα στόχο που θεωρούσε εύκολο, τα παλαιστινιακά στρατόπεδα. Η στόχευση αυτής της κίνησης είναι πια φανερή. Είναι το πρώτο βήμα για την εφαρμογή των αποφάσεων του ΟΗΕ για «πλήρη αφοπλισμό όλων των πολιτοφυλακών» στο Λίβανο.

Αντίσταση

Η «πολιτοφυλακή» που ενδιαφέρει βέβαια την κυβέρνηση Σινιόρα, τις ΗΠΑ και το Ισραήλ δεν είναι άλλη από την Αντίσταση, με κορμό τη Χεζμπολάχ, που ταπεινώσε πέρσι τέτοιο καιρό τη πανίσχυρη στρατιωτική μηχανή του σιωνιστικού κράτους. Γι' αυτό ο σείχης Νασράλα, ο γενικός γραμματέας της Χεζμπολάχ, πριν μερικές μέρες δήλωσε ότι η τυχόν εισβολή στο παλαιστινιακό στρατόπεδο θα είναι «μια κόκκινη γραμμή» που καλά θα κάνει να μην περάσει η κυβέρνηση Σινιόρα.

στρόφιγγες σε δυο πετρελαιαγωγούς που τροφοδοτούν δυο μεγάλους σταθμούς στο νότο. Το σωματείο τους δήλωσε ότι το επόμενο βήμα θα ήταν να μπλοκάρουν τις εξαγωγές και τον εφοδιασμό της πρωτεύουσας σε καύσιμα.

Η κυβέρνηση του πρωθυπουργού Μαλίκι απάντησε με καταγγελίες ότι οι απεργοί «σαμποτάρουν την εθνική οικονομία» και συνέχισε με απειλές ότι θα συλλάβει τους ηγέτες του συνδικάτου όπως τον Χασάν Τζουμά Αβάντ. Μετά η κυβέρνηση έστειλε χιλιάδες στρατό να περικυκλώσει τους απεργούς που διαδήλωναν στη Σέιμπα –κοντά στη Βασόρα- ενώ τα αμερικάνικα πολεμικά αεροσκάφη έκαναν χαμηλές πτήσεις από πάνω τους για να τους εκφοβίσουν. Ομως, οι απεργοί δεν έκαναν πίσω.

Μια αντιπροσωπεία του συνδικάτου πήγε στη Βαγδάτη και η κυβέρνηση του αλ-Μαλίκι αναγκάστηκε να υποχωρήσει και να ικανοποιήσει τα αιτήματα των απεργών «που εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του πρωθυπουργού». Οπως δήλωσε ο Χασάν Τζουμά Αβάντ στις 11 Ιούνη «*Τελικά οι εργάτες κέρδισαν τα δίκαια αιτήματά τους. Με τη δύναμή τους οι εργάτες μπορούν να κατακτήσουν ό,τι θέλουν και οι εργάτες του πετρελαίου είναι πολύ δυνατοί.*»

Η λεηλασία του πετρελαϊκού πλούτου του Ιράκ είναι ένας από τους βασικούς στόχους της αμερικάνικης στρατηγικής. Και η υλοποίηση αυτού του στόχου έχει «κολήσει» εξαιτίας της αντίστασης των εργατών του πετρελαίου.

Ομως, εδώ αρχίζουν οι δυσκολίες για τα σχέδια των φίλων της Ντόρας Μπακογιάννη. Ο λιβανικός στρατός που δεν έχει μπόρεσει να κερδίσει μια μάχη σε ένα απομονωμένο παλαιστινιακό στρατόπεδο, δεν έχει καμιά ελπίδα να τα καταφέρει απέναντι στην Αντίσταση που συνεχίζει να κυριαρχεί στο νότο. Οι ΗΠΑ και το Ισραήλ το ξέρουν αυτό και γι' αυτό ενώ στέλνουν κάποια βοήθεια σε πυρομαχικά και ελαφρά όπλα στον Σινιόρα, μπλοκάρουν τη παράδοση βαριού οπλισμού. Για παράδειγμα το Βέλγιο ακύρωσε την τελευταία στιγμή την παράδοση 45 βαριών αρμάτων μάχης Λέο-παρντ. Τα ελικόπτερα Γκαζέλ που έστειλαν τα Αραβικά Εμιράτα –και πολυβολούν το Ναχρ-ελ-Μπάρνεν- έφτασαν στο Λίβανο χωρίς ρουκέτες. Οι ΗΠΑ και το Ισραήλ τρέμουν στην ιδέα να δουν αυτά τα όπλα στα χέρια της Χεζμπολάχ.

Πρέπει να απαιτήσουμε να σταματήσει η πολιορκία των Παλαιστίνων. Αυτοί που φέρνουν τη βία και την απειλή του θρησκευτικού διχασμού στο Λίβανο δεν είναι η Αντίσταση. Είναι αυτοί που θέλουν να την συντρίψουν, οι ιμπεριαλιστές και οι ντόπιοι σύμμαχοί τους, για να πάρουν την ρεβάνς από την περσινή ήττα τους.

GERMANIA

Ενωμένη Αριστερά!

Ενα μεγάλο, ενιαίο κόμμα της αριστεράς έχει από την περασμένη Κυριακή η Γερμανία. "Η Αριστερά" (Die Linke) όπως ονομάζεται το νέο κόμμα δημιουργήθηκε από την συνένωση του PDS, του παλιού αριστερού κόμματος που έχει τις ρίζες του στην παλιά Ανατολική Γερμανία και συνεχίζει να έχει μεγάλη επιρροή στα ανατολικά κρατίδια και του WASG, ενός νέου κόμματος που έχει τις ρίζες του στους αγώνες των τελευταίων ετών ενάντια στον νεοφιλελευθερισμό, τον πόλεμο και την διαβόητη "Αντζέντα 2010" του πρώην Καγκελάριου Σρέντερ. Η δυναμική, όμως, της Die Linke ξεπερνάει κατά πολύ τα δυο κόμματα από τα οποία έχει προέλθει.

Αυτό φάνηκε με εντυπωσιακό τρόπο τον περασμένο μήνα στις εκλογές για το τοπικό κοινοβούλιο στο κρατίδιο της Βρέμης. Τα δυο κόμματα (η συνένωση δεν είχε γίνει ακόμα) που κατέβηκαν μαζί έκαναν κυριολεκτικά την έκπληξη: πήραν 8.4% των ψήφων. Για πρώτη φορά μετά την επικράτηση του ναζισμού στις αρχές της δεκαετίας του 1930 καταφέρνει η αριστερά να εκλέξει βουλευτές σε τοπικό κοινοβούλιο στην Δυτική Γερμανία.

Η επιτυχία αυτή δεν ήρθε από το πουθενά. Το κίνημα έχει κάνει άλματα τα τελευταία χρόνια στην Γερμανία. Στις αρχές Ιούνη, λίγες μόνο μέρες πριν από το ιδρυτικό συνέδριο της Die Linke δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές από κάθε γωνιά της χώρας συγκεντρώθηκαν, αφιφώντας την τρομοχώρα της κυβέρνησης και των ΜΜΕ, στο Ρόστοκ για να διαδηλώσουν ενάντια στην σύνοδο κορυφής των G8. Στα γκάλοπ η πλειοψηφία του κόσμου δηλώνει αντίθετη με την συμμετοχή της Γερμανίας στον πόλεμο του Αφγανιστάν, με την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης και με όλα τα άλλα νεοφιλελεύθερα μέτρα που προώθησε και προωθεί η κυβέρνηση του "μεγάλου συνασπισμού" της Αγκελα Μέρκελ.

Ταυτόχρονα, όμως, τα μέτρα αυτά έχουν βυθίσει σε μια ακόμα πιο άγρια κρίση το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα (SPD). Το SPD είναι το πιο παλιό και εδραιωμένο Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα του πλανήτη. Η δύναμή του στηρίζεται στα εργατικά συνδικάτα τα οποία -αν και τυπικά είναι ανεξάρτητα- είναι στην ουσία άμεσα συνδεδεμένα μαζί του.

Κίνημα

Οι απανωτές νεοφιλελεύθερες επιθέσεις στα εργατικά δικαιώματα της κυβέρνησης του Σρέντερ τραυμάτισαν αυτή την σχέση. Η εμφάνιση του κινήματος -συχνά αυθόρμητα, όπως έγινε με τις περιβόητες "Διαδηλώσεις της Δευτέρας" ενάντια στα μέτρα Χαρτς που συντάραξαν το 2004 για ένα ολόκληρο καλοκαίρι την ανατολική Γερμανία- μετέτρεψε τις πληγές σε ρήξη.

Αυτό φάνηκε καθαρά για πρώτη φορά τον Μάη του 2005 στις τοπικές εκλογές του κρατιδίου της Βεστροφάλης-Ανω Ρηνανίας: στις εκλογές αυτές ένα νέο κόμμα, το WASG, που είχε μόλις συγκροτηθεί από συνδικαλιστές απογοητευμένους από το SPD, παλιά στελέχη του κόμματος, οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και εκατοντάδες απλούς ανθρώπους κατάφερε να πάρει σχεδόν 3% ενώ το ίδιο το SPD κυριολεκτικά πάτωσε. Το αποτέλεσμα ανάγκασε τον τότε καγκελάριο Σρέντερ να διαλύσει την Βουλή και να προσφύγει στις κάλπες. Στις εκλογές που έγιναν τον

Σεπτέμβριο του 2005 τα δύο κόμματα της αριστεράς -το WASG και το PDS- κατέβηκαν για πρώτη φορά μαζί. Το αποτέλεσμα ήταν ένα 8.7% και 53 έδρες στο κοινοβούλιο -ένα φανταστικό αποτέλεσμα που έδειξε ανάγλυφα τις δυνατότητες που θα είχε μια ενιαία αριστερά στην Γερμανία. Η επιτυχία αυτή άνοιξε τον δρόμο για την ενοποίηση που έγινε στο συνέδριο του Βερολίνου την περασμένη βδομάδα. Το νέο κόμμα έχει την δυνατότητα να παίξει καταλυτικό ρόλο στις εξελίξεις, όχι μόνο στην ίδια την Γερμανία αλλά και γενικότερα. Αλλά έχει ταυτόχρονα να ξεπεράσει και πολλές δυσκολίες. Η "Die Linke" είναι πλέον ενιαίο κόμμα, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι έχουν ξεπεραστεί και οι διαφωνίες και οι διαιρέσεις στο εσωτερικό του.

Υπάρχουν δυο βασικοί πόλοι μέσα στο νέο κόμμα. Ο ένας έχει σαν στρατηγικό στόχο την συμμετοχή σε μια αριστερή κυβέρνηση, η οποία -σύμφωνα με τις απόψεις τους- θα μπορούσε να βάλει άμεσα φρένο στις επιθέσεις του νεοφιλελευθερισμού. Στο συνέδριο του PDS, που έγινε τον περασμένο Μάρτη η Katina Schubert -στέλεχος του PDS που εκλέχτηκε την περασμένη Κυριακή και στην ηγεσία της Die Linke- κυκλοφόρησε ένα κείμενο όπου υποστήριζε ανοιχτά ότι η αριστερά θα πρέπει να έχει σαν προοπτική μια αριστερή κυβέρνηση (δηλαδή μια συγκυβέρνηση με το SPD) στις εκλογές του 2005.

Ο άλλος πόλος, που είναι πολύ πιο ισχυρός μέσα στο WASG φοβάται -καθόλου άδικα- ότι η προοπτική συμμετοχής σε μια αριστερή κυβέρνηση θα διαλύσει την νέα αριστερά, μετατρέποντάς την από κόμμα διαμαρτυρίας και αγώνα σε ένα κόμμα (συν)διαχείρισης της αθλιότητας. Τα καταστροφικά παραδείγματα δεν έρχονται μόνο από την Ιταλία, όπου η "Ριφοντατασιόνε Κομμουνίστα" στηρίζει μια κυβέρνηση που συνεχίζει την

πολιτική του Μπερλουσκόνι, περνάει προϋπολογισμούς λιτότητας, συνεχίζει να συμμετέχει στον πόλεμο του Αφγανιστάν, υποδέχεται τον Μπους στην Ρώμη και στέλνει τα ΜΑΤ ενάντια στους αντιπολεμικούς διαδηλωτές. Ερχονται και από το ίδιο το Βερολίνο όπου το PDS έχει σχηματίσει τοπική κυβέρνηση με το SPD -μία κυβέρνηση που μόνο σαν αντιδοτο στον νεοφιλελευθερισμό δεν μπορεί να προταθεί.

Οι συγκρούσεις ανάμεσα στους δυο πόλους δεν έλειψαν τους προηγούμενους μήνες. Ο ίδιος ο Οσκαρ Λαφοντέν -ο πρώην πρόεδρος του SPD που πέρασε το 2005 στο WASG και εκλέχτηκε στην προεδρία της Die Linke- έχει ασκήσει πολλές φορές βαριά κριτική στην ηγεσία του PDS του Βερολίνου για την συμμετοχή τους στην "Κόκκινη-κόκκινη" κυβέρνηση.

Μάχη

Πολλές οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς έχουν προχωρήσει ακόμα πιο πέρα, καταγγέλοντας ολοκληρωτικά την νέα αριστερά σαν μια "νέα σοσιαλδημοκρατία". Η στάση αυτή, όμως, είναι πέρα για πέρα λάθος. Η δυναμική της Die Linke -είναι πολύ μεγάλη. Η αήγη μιας ενιαίας αριστεράς μέσα στα συνδικάτα, τους φοιτητικούς συλλόγους, τους ακτιβιστές των κινήσεων είναι τεράστια. Αυτό που χρειάζεται δεν είναι η καταγγελία των "ρεφορμιστικών τάσεων" της νέας Αριστεράς αλλά η μάχη στο εσωτερικό της -για τις ιδέες, την στρατηγική, τις σχέσεις με το κίνημα, την αντιμετώπιση των προκλήσεων της κυβέρνησης και της άρχουσας τάξης- μάχη για να μην κυριαρχήσουν αυτές οι ρεφορμιστικές ιδέες.

Αυτός είναι και ο προσανατολισμός που έχουν επιλέξει και οι σύντροφοι του Linksruck, της αδελφής οργάνωσης του ΣΕΚ στην Γερμανία. Το

Linksruck συμμετείχε σε όλες τις κινητοποιήσεις ενάντια στην Ατζέντα 2010 του Σρέντερ και έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο και στο αντιπολεμικό κίνημα και στις κινητοποιήσεις ενάντια στους G8. Οι σύντροφοι εντάχθηκαν από την αρχή στην προσπάθεια συγκρότησης του WASG και στήριξαν ενεργά την προοπτική και του κοινού εκλογικού κατεβίσματος της αριστεράς στις εκλογές του 2005 και τις διαδικασίες συνένωσής της σε ενιαίο κόμμα. Η Κριστίνε Μπούχολτς και η Ζανιν Βίσλερ από το Linksruck εκλέχτηκαν, με μεγάλες πλειοψηφίες, την περασμένη Κυριακή στην ηγεσία της Die Linke. Η Ζανίν είχε έρθει στην Ελλάδα τον Οκτώβριο του 2005 για να μιλήσει για τις εμπειρίες της συγκρότησης της νέας αριστεράς στην Γερμανία στην γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης. Η Κριστίνε έγραψε πέρσι, μαζί με την Κάτια Κίπλινκ, βουλευτίνα της αριστεράς, ένα βιβλίο για τους G8 που έγινε μέσα στους επόμενους μήνες ένα από τα "ευαγγέλια" του κινήματος.

Η ενοποίηση της αριστεράς είναι βέβαιο ότι θα δώσει νέα ώθηση στο κίνημα στην Γερμανία. Οι σύντροφοι του Linksruck αποφάσισαν, μέσα στις νέες συνθήκες, να συγκροτήσουν ένα επαναστατικό ρεύμα μέσα στη νέα ενιαία αριστερά. Στην προσπάθειά τους αυτή δεν είναι μόνοι: χιλιάδες αγωνιστές που συμμετέχουν στο νέο κόμμα συμφωνούν με τους βασικούς τους προσανατολισμούς -θέλουν ένα κόμμα κινηματικό και όχι ένα κόμμα των κυβερνητικών συνασπισμών. Το Σεπτέμβριο οι σύντροφοι του Linksruck ετοιμάζουν μια μεγάλη συγκέντρωση που θα επικυρώσει την νέα πορεία -και το νέο όνομα του ρεύματος: Marx21 -ο Μαρξισμός στον 21ο αιώνα.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΘΕΑΤΡΟ

«ΔΡΑΚΟΣ» στην Ικαρία

Ο «Δράκος» του Ευγένιου Σβάρτς, παίζεται όλον τον Ιούνιο από την θεατρική ομάδα «DUENDE» στην Ικαρία. Σύμφωνα με την υπόθεση του έργου, ο Λανσελότος, ένας περιπλανώμενος ήρωας και επαγγελματίας δρακοκτόνος φτάνει σε μια πόλη που εξουσιάζει ένας φοβερός Δράκος και προσπαθεί να σώσει την Έλσα, ένα κορίτσι που ο Δράκος θέλει για γυναίκα του. Η ιστορία ξεκινά σαν αθώο παραμύθι, αλλά μόνο αυτό δεν είναι. Γρήγορα μαθαίνουμε ότι οι αρχές της πόλης με επικεφαλής τον Δημάρχο, και τον γιο του που είναι ιδιαίτερος γραμματέας του Δράκου, δεν είναι καθόλου ευχαριστημένες με την κίνηση αυτή του ήρωα και θα κάνουν τα πάντα για να τον αποτρέψουν. Αργότερα, όταν η μάχη θα έχει τελειώσει και ο Δράκος θα έχει νικηθεί, ο Δήμαρχος θα αναγορεύσει τον εαυτό του σε Δρακοκτόνο, θα θελήσει να παντρευτεί το ίδιο κορίτσι και θα κλείσει φυλακή όλους όσους βοήθησαν τον Λανσελότο, ενώ οι κάτοικοι της πόλης από φόβο δεν θα τολμήσουν να αντιδράσουν.

Το έργο είναι γραμμένο στην Ρωσία το 1943 και παρουσιάστηκε από τον συγγραφέα ως καταδίκη του Ναζισμού και του Φασισμού. Όντως, ο Δράκος του έργου έχει όλα τα χαρακτηριστικά του Χίτλερ: Για να εξουσιάζει χρησιμοποιεί τον φόβο, την καχυποψία και τον ρατσισμό, είναι ύπουλος, πανούργος και φοβισιάρης και παρόλο που το διαλαλεί σε όλους δεν είναι ανίκανος. Παρά τα ισχυρά αντιφασιστικά του μηνύματα το έργο κατέβηκε την επόμενη της πρεμιέρας και πέρασαν δεκαετίες μέχρι να ξαναπαιχτεί. Προφανώς, οι λογοκριτές της εποχής είδαν στο πρόσωπο του Δημάρχου και του γιου του την άρχουσα τάξη της Ρωσίας εκείνη την εποχή: την γραφειοκρατία. Οι αναλυτές του έργου δεν έχουν καταλήξει στους συμβολισμούς των προσώπων του έργου, όμως οι αναλογίες είναι πολλές φορές κραυγαλέες.

Το έργο ισορροπεί ανάμεσα στο ακράτητο γέλιο όταν γελοιοποιούνται ο Δράκος ή ο Δήμαρχος και τη βαθιά συγκίνηση για το χαμό του Λανσελότου και την τύχη της Έλσας.

Αν όμως η γελοιοποίηση των τυράννων είναι ο ένας από τους στόχους του Σβάρτς, ο άλλος είναι η έντονη κριτική στους «υπηκόους» των τυράννων.

Και φυσικά δεν μπορούμε να παραβλέψουμε την αιχμηρότητα πολλών ακόμα ερωτημάτων που θέττονται:

- Ποιος αλλάζει την κοινωνία; Μια μειοψηφία αποφασισμένων και πεφωτισμένων ελιτιστών ή η δράση μιας μάζας που ενδέχεται να κουβαλάει τη νοοτροπία και την απογοήτευση του παρελθόντος;

- Αξίζει να θυσιάσεις για ανθρώπους που αγνοούν πώς να χειριστούν την ελευθερία τους;

- Πόσο έχει μολυνθεί η κοινωνία μας από το μικρόβιο του Δράκου; Που βρίσκεται ο Δράκος; Ανάμεσά μας ή μέσα μας;

- Που βρίσκεται η λεπτή γραμμή που χωρίζει την κοινωνική από την ατομική ευθύνη; Όλοι μας μαθαίνουμε από το σύστημα να γινόμαστε πιο ατομιστές, πιο άδικοι, πιο σκληροί. Γιατί όμως μερικοί παίρνουν το μάθημά τους καλύτερα;

Αν τύχει να περνάτε από την Ικαρία τον Ιούνιο, αξίζει να δείτε αυτή την παράσταση, αλλά αξίζει και να διαβάσετε και το βιβλίο.

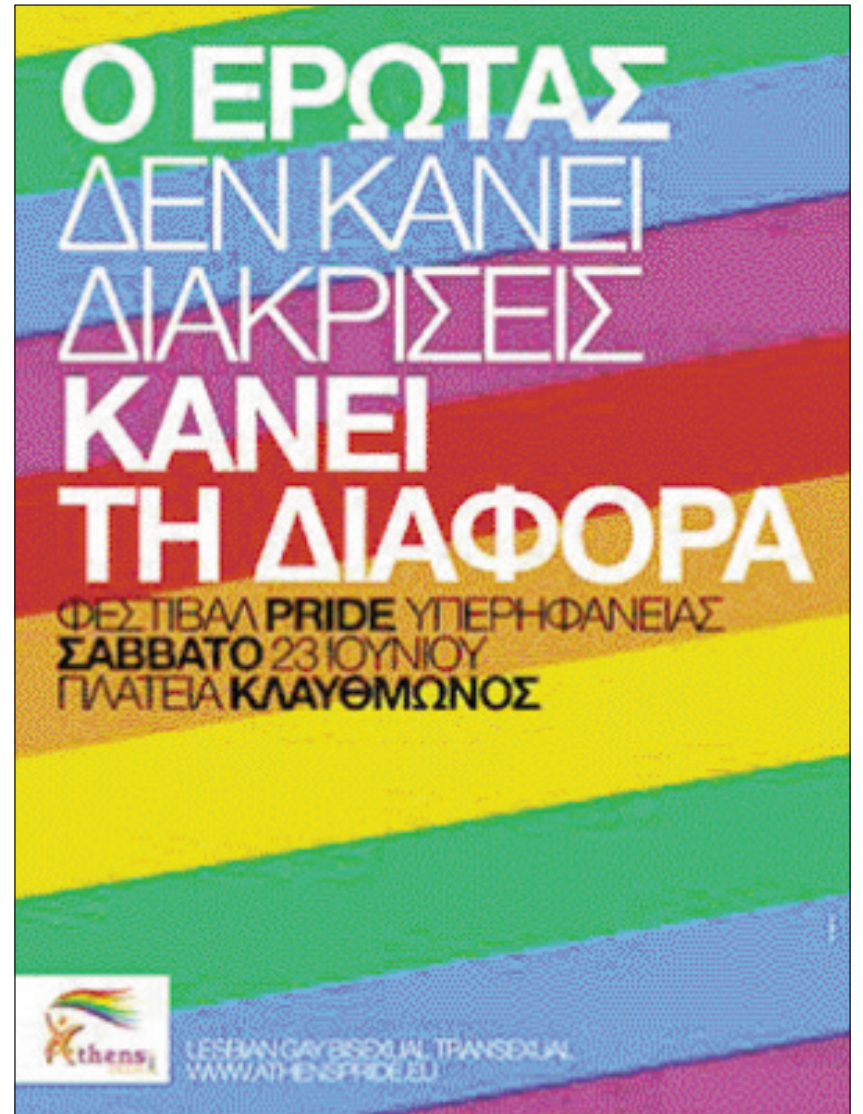
Βασίλης Λουκάς

Φεστιβάλ Υπερηφάνειας

«Ο έρωτας δεν κάνει διακρίσεις – Κάνει τη διαφορά!». Με αυτό το κεντρικό σύνθημα για την «Γιορτή Περηφάνειας», η οργανωτική επιτροπή διάλεξε να χρωματίσει τη φετινή διοργάνωση και να τονίσει την ελληνική πραγματικότητα. Δεν ξεκίνησε άλλωστε από το μηδέν. Έχουν προηγηθεί δύο διαδοχικά επιτυχημένα φεστιβάλ, που προσέλκυσαν πολλές εκατοντάδες ακτιβιστών και ακτιβιστριών, όταν βάδισαν στο κέντρο της Αθήνας και έκαναν ορατή όχι μόνο την παρουσία των gay και των λεσβιών αλλά ενός κινήματος που διεκδικεί να βάλει φραγμό στο σεξισμό και τις διακρίσεις. Αυτό το στοιχείο έβαλε την πίεση και σε κομμάτια του επίσημου πολιτικού κόσμου (ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ, Υ.Τζάρβις), να δίνουν το παρόν και να αναφέρονται στα δικαιώματα της ομοφυλοφυλικής κοινότητας, μέχρι και να έχει ανοίξει και το ζήτημα του συμβολαίου συμβίωσης ανάμεσα σε άτομα του ίδιου φύλου, πράγματα αδιανόητα μέχρι πριν λίγα χρόνια για τα ελληνικά δεδομένα.

Το 2007 έχει ανακηρυχτεί από την Ε.Ε. ως έτος ίσων ευκαιριών. Σε αυτό το πνεύμα λοιπόν, και με εκκλήσεις εκ μέρους των διοργανωτών για μετριοπάθεια και όχι για «σκληρά πολιτικά θέματα και συνθήματα», το τρίτο Pride φιλοδοξούσε να πραγματοποιηθεί υπό την αιγίδα του Δήμου Αθηναίων και του γνωστού «ευάερου και ευήλιου» δημάρχου Νικήτα Κακλαμάνη. Δεν προέκυψε όμως. Το δημοτικό συμβούλιο του Δ.Α. αποφάσισε να περιοριστεί στην τεχνική υποστήριξη για την υλοποίηση του Pride, όλα τα άλλα θεωρήθηκαν «εκτός θέματος». Οι διαμαρτυρίες της οργανωτικής του φεστιβάλ αλλά και εκπροσώπων της ομοφυλοφυλικής κοινότητας είναι πέρα για πέρα δίκαιες, το να κάνει την πάπια ο Κακλαμάνης είναι ντροπή, όμως είναι και ευκαιρία για να βγουν μερικά χρήσιμα συμπεράσματα.

Ναι, τα τελευταία χρόνια, η παρουσία των gay και των λεσβιών είναι πιο ορατή και πιο διεκδικητική, ναι έχουν γίνει βήματα προς την ισονομία και κατά των σεξιστικών διακρίσεων. Αυτό όμως δεν είναι μια ευθύγραμμη πορεία προς τα μπρος. Η Ισπανία παραχώρησε τον γάμο μεταξύ ομοφυλόφιλων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρόσφατα υπερψήφισε ένα νόμο κατά της ομοφοβίας. Γνωρίζουμε όμως με ποια αφορμή; Γιατί στην Πολωνία η κυβέρνηση έχει βάλει στο στόχαστρο τους ομοφυλόφιλους και τους αντιμετωπίζει σαν τους αποδιοπομπαίους τράγους της κοινωνίας, το δε ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου το έγραψε εκεί που όλοι ξέρουμε. Αν η Πολωνία φαντάζει πολύ καθολική και καθυστερημένη, αν πάμε στη Δανία, στο κατ'εξοχήν παράδειγμα ανεκτικότητας, μάθαμε πρόσφατα ότι ο χώρος που στέγαζε τις δραστηριότητες της gay Κοινότητας που λήθηκε σε μια εταιρία που ελέγχεται από την Εκκλησία, και η οποία προχώρησε σε άμεση έξωση, προκειμένου να «εξυγιάνει την περιοχή». Στην ίδια την Ελλάδα, το κί-

νημα έκανε ορατή την παρουσία του στα αντιπολεμικά συλλαλητήρια, στο 4ο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ, όμως τα κρούσματα σεξισμού δεν έχουν σταματήσει. Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς; Το πρωτοσέλιδο της εφημερίδας Θέμα για τον «...ταξίαρχο με το ροζ στρινγκ», το πρόσφατο ξεσπάθωμα για τη «θηλυπρέπεια» του τραγουδιστή Σορμπέλ ή τα κατά καιρούς παραληρήματα του Χριστόδουλου;

Κάπου εδώ λοιπόν, η ανεκτικότητα του Κακλαμάνη αγγίζει τα όρια του καθωσπρεπισμού που (φυσικά) διέπει ένα συντηρητικό πολιτικό. Να ξεσκονίσει λιγάκι προεκλογικά τους gay και τις λεσβίες, όχι όμως και να τους υιοθετήσει! Η Νέα Δημοκρατία άλλωστε κατέχει το σκήπτρο στην προσπάθεια του δόγματος «Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια». Από την άλλη, η επίκληση της νομοθεσίας και της φωτισμένης Ε.Ε. δεν μας πάει μακριά. Δεν θα σταματήσουν οι νομοθεσίες του Ευρωκοινοβουλίου το σεξισμό, αλλά οι ίδιοι οι αγώνες του κόσμου που τον σιχαίνεται, γι'αυτό και οι παραινήσεις για μετριοπάθεια και αποφυγή σκληρών πολιτικών ζητημάτων, ώστε να πετύχουμε την ανοχή, δεν βοηθούν τον κόσμο που θέλει να συγκρουστεί με ό'αυτά, τον περιορίζουν και αδυνατίζουν όλο το κίνημα.

Είναι απαραίτητο να θυμάται κανείς ότι τα ζητήματα που έβαζαν τα κινήματα φύ-

λου και σεξουαλικότητας, ζητήματα για το σώμα, την επιθυμία, το σεξ, θεωρούνταν στο παρελθόν ιδιωτικής φύσης, υποτίθεται ότι δεν είχαν θέση στο στίβο της πολιτικής. Κι όμως, έχουν και παραέχουν, όπως ανέδειξε η ανάπτυξη των κινημάτων, η ίδια η εξέγερση του Stonewall, από όπου εμπνεύστηκαν τα φεστιβάλ περηφάνειας, και που εκφράζεται με το παλιό αλλά πάντα επίκαιρο σύνθημα «το προσωπικό είναι πολιτικό», ανοίγοντας το ζητούμενο μιας αριστερής πολιτικής παρέμβασης. Με την πολιτική δράση αμφισβητεί κανείς, συγκρούεται κι αλλάζει όχι μόνο τον εαυτό του αλλά και την κοινωνία, αυτό άφησε το κίνημα του Stonewall, κι αυτό το νήμα χρειάζεται να ξαναπιάσει σήμερα όχι μόνο η gay κοινότητα, αλλά όλος ο κόσμος που θέλει να βάλει τέρμα στο σεξισμό.

Δήμητρα Κυρίλλου

INFO: Το Φεστιβάλ Περηφάνειας 2007 πραγματοποιείται το Σάββατο 23 Ιούνιο στην πλατεία Κλαυθμώνος, από το πρωί με τραπεζάκια και δρώμενα. Στις 7 το απόγευμα θα γίνει πορεία προς τη Βουλή. Μετά τη διαδήλωση, στο χώρο της Πρωτοβουλίας Γένοβα και του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου, οργανώνεται συζήτηση με καθεσμένον τον Λουκά Θεοδωρακόπουλο.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι' αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα

Διεύθυνση.....

Πόλη

Τηλέφωνο

Σωματείο - Σύλλογος

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

40 χρόνια από τον "Πόλεμο των 6 Ημερών"
Πότε θα τελειώσει η Ισραηλινή κατοχή;

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/6

Ταπητουργείο 8μμ

Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 30/6

Πολιτιστικό Κέντρο 7μμ

Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/6 καφέ Λουξίν 6.30μμ

Λένιν

Ομιλητής: Δημήτρης Καρνάβας

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/6 καφέ Γαρδένια 8μμ

Απο την ΟΣΕ στο ΣΕΚ

Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/6 everest 8μμ

Απο την ΟΣΕ στο ΣΕΚ

Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 21/6 Στέκι (Αβέρωφ 7α) 8μμ

Απο την ΟΣΕ στο ΣΕΚ

Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου

Ν.ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 21/6 Παλιό Δημαρχείο 8μμ

Απο την ΟΣΕ στο ΣΕΚ

Ομιλητής: Μανώλης Σπαθής

Ν.ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 21/6 καφέ Γιώργος 8μμ

Κάτω τα χέρια απο την Παλαιστίνη και τον Λίβανο

Ομιλήτρια: Εύα Παπαιωάννου

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 23/6 Κέντρο Νέων 6.30μμ

Σοβιετική Ένωση: «Υπαρκτός Σοσιαλ-

ισμός» ή Κρατικός Καπιταλισμός;

Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/6

Πινακοθήκη (Ψυχάρι 36) 7μμ

Απο την ΟΣΕ στο ΣΕΚ

Ομιλητής: Θανάσης Καμπαγιάννης

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/6 καφέ Γαρδένια 8μμ

Σοσιαλδημοκρατία και Αριστερά

Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/6 everest 8μμ

Σοσιαλδημοκρατία και Αριστερά

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 28/6 Στέκι (Αβέρωφ 7α) 8μμ

Σοσιαλδημοκρατία και Αριστερά

Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

Ν.ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28/6 Παλιό Δημάρχειο 8μμ

Σοσιαλδημοκρατία και Αριστερά

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28/6 Νεανικό Σταυροδρόμι 7μμ

Τρότσκι vs Στάλιν

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 30/6 Κέντρο Νέων 6.30μμ

Έχει «νέο» πρόγραμμα το ΠΑΣΟΚ;

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/7

ταβέρνα Ροζαλία 7.30μμ

Συνδικάτα και Αριστερά

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/7

καφέ Πρεσβεία 7μμ

Συνδικάτα και Αριστερά

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/7 8μμ

Οι δύο τακτικές απέναντι

στην σοσιαλδημοκρατία

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 7/7

Κέντρο Νέων 6.30μμ

Λένιν

Ομιλήτρια: Νεκταρία Σοφοκλέους

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14/7 Κέντρο Νέων 6.30μμ

Τρότσκι

Ομιλητής: Νίκος Σκιαδάς

Στις σχολές..

ΦΛΣ ΑΘΗΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 21/6

Αίθουσα 432, 12.30μμ

Οι δύο τακτικές απέναντι στην σοσιαλδημοκρατία

Η ριζοσπαστική Αριστερά και οι εκλογές

Συσκέψεις

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/6 καφέ Πρεσβεία 7μμ

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/6 καφέ Έδεσσα 8μμ

ΘΗΒΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 23/6 στον Πούρο 12μες

Στους εργατικούς χώρους...

ΙΝΤΡΑΚΟΜ

ΠΕΜΠΤΗ 21/6 2μμ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

ΤΡΙΤΗ 26/6

γραφεία ΟΕΝΓΕ (Μάρνης 30) 7μμ

Πρωτοβουλία
ΓΕΝΟΒΑ μαθητές

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/6 Κέντρο Νέων 7μμ

12 Ιούλη: το αντιπολεμικό κίνημα διαδηλώνει

για την Παλαιστίνη

Ομιλήτρια: Νεκταρία Σοφοκλέους

Συμμαχία
ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ μαθητές

Ν.ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 21/7 καφέ Γιώργος 7μμ

12 Ιούλη: το αντιπολεμικό κίνημα διαδηλώνει για την Παλαιστίνη

Ομιλήτρια: Χρύσα Λουπασάκη

Παρτυ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΥΡΙΑΚΗ 24/6 καφέ Sante 10μμ * ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29/6 Στέκι (Αβέρωφ 7α) 10μμ

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

ΑΘΗΝΑ ΚΕΝΤΡΟ 6932840030, Αμπελόκηποι 6973669298, Στουρνάρη (Εξάρχεια) 69480819082, Βικτώρια 6932751578, Γκύζη 6973669298, Πατήσια 6945549910, Κυψέλη 6972669983, Γαλάτσι 6937297138, Κάτω Πετράλωνα 6974601057, Ανω Πετράλωνα 6972825701, Κεραμεικός 6972231125, Κουκάκι 6948673638

ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6976023947, Αγ. Δημήτριος 6974760178, Ηλιούπολη 6974760178, Βύρωνας 6976423861, Ελληνικό 6972201618, Ν.Σμύρνη 6972245308, Π. Φάληρο 6977249308, Ιλίσια-Ζωγράφου 6948266294, Καλλιθέα 6992287187, Μοσχάτο 6932043687

ΒΟΡΕΙΑ 6932394790, Μαρούσι -Κηφισιά - Πεύκη 6972327931, Μεταμόρφωση 6949922269, Χαλάνδρι 6972238651, Χολαργός-Ψυχικό 6973050470, Αγ. Παρασκευή 6945125154, Ν. Ιωνία-Ν. Φιλαδέλφεια 6932458155, Ν. Ηράκλειο 6947777158, **ΔΥΤΙΚΑ 6978671192**, Αγ. Ανάργυροι-Μενιδί 6972032108, Καματερό 6945677808, Ιλιον 6934185231, Πετρούπολη 6973050590, Περιστέρι 6936742881, Αιγάλεω 6946937432

πΕΙΡΑΙΑΣ 6945829645, Κερατσίνι 6948840134, Κορυδαλλός 6948840134, Νίκαια 6995482423, Πασαλμάνι 6936926038, Καλλι-πολη 6934052292, Ν. Φάληρο-Καμίνια 6944149451, Πέραμα 6977528970

ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ 6974760179, ΑΣΟΕΕ 6934058344, ΕΜΠ 6932751578, ΝΟΜΙΚΗ 6932015679, ΦΛΣ 6978559518, Σχολές Θετι-κών Επιστημών 6947602766, Πάντειος 6978650354, ΑΣΚΤ 6932594899, ΤΕΙ Αιγάλεω 6934185231, ΤΕΙ Πειραιά 6973347597

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 6976595821 ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ **6974770802**, Καλαμαριά 6937272845, Τούμπα 6944573975, Χαριλάου 6973600813

ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΑ 6944640403, Αμπελόκηποι 6972585353, Νεάπολη- Συκιές 6976595821, Κέντρο 6946123602, Μαθητές 6973614853

ΣΧΟΛΕΣ 6937539449, Μαθηματικό-Φυσικό 6978850281, Νομική 6948486377, Πολυτεχνείο 6978698795, ΦΛΣ 6978890468, Καλών Τεχνών 6977017070, ΤΕΙ 6978416028, ΠΑ.ΜΑΚ. 6932197565 **ΓΙΑΝΝΕΝΑ 6977614478**, Πόλη 6939062458, Ιατρική 6945677808, Φιλο-σοφική 6946762169, Χημικό 6972311179, Βιολογικών Εφαρμογών 6977080222, Μαθητές 6946706346 **ΠΑΤΡΑ**, Πόλη 6942537435, ΤΕΙ 6934020219

ΚΡΗΤΗ 6972715314, ΗΡΑΚΛΕΙΟ 6936856614, ΧΑΝΙΑ 6972715314, ΡΕΘΥΜΝΟ 6934216811, ΠΟΛΗ 6934216811, ΤΕΙ 6947907826, ΦΛΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ 6934165340, ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ- ΨΥΧΟΛ. 6934216811,

ΑΓΡΙΝΙΟ 6972923142, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 6947324620, ΑΡΤΑ 6948308799, ΒΟΛΟΣ 6972231125, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ 6974541520, ΖΑΚΥΝΘΟΣ 6977815669, ΙΚΑΡΙΑ 6934284525, ΚΑΛΑΜΑΤΑ 6977210336, ΚΟΜΟΤΗΝΗ 6973243737, ΛΑΜΙΑ 6979115155, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 6946774201,

ΞΑΝΘΗ 6978695229, ΣΑΜΟΣ 6938510280, ΣΥΡΟΣ 6947534124, ΧΑΛΚΙΔΑ 6973328487, ΛΑΡΙΣΑ 6942647137

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγυή

ΠΕΜΠΤΗ 21/6

ΚΥΨΕΛΗ κεντρική πλατεία 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
Ν.ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 6μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πεζόδρομος Χαϊμαντά 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22/6

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 7μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου & Βέικου 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ σταθμός Μετρό Φιξ 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ μάρκετ ΙΝ 7μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Βασιλόπουλος 7.30μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δελφολάνη 7.30μμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 7.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ σταθμός ΗΣΑΠ 6μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 6.30μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 6.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 6.30μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ σταθμός Μετρό 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ πλ.Περβολάκι (Νεοσέτ) 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ.Ελευθερίας 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ Αγ. Θεοφανontos 6.30μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Νομαρχία 6μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ

Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Λιοντάρια 6μμ

ΠΑΤΡΑ

Πλατεία Ολγας 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 23/6

ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή Καλλιδομίου 11.30πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ σταθμός Μετρό 11.30πμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Αγ.Ιωάννη & Γιαβάση 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Βασιλόπουλος 11.30πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτήρος 11.30πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Αγ.Λαμπράκη 10.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ.Επταλόφου 10.30πμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 10.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ.Οσίας Ξένης 10.30πμ

ΡΕΘΥΜΝΟ

Παλιά Πόλη 11.30πμ

Γράφει ο ΕΥΤΥΧΗΣ ΜΠΙΤΣΑΚΗΣ

ΑΡΙΣΤΕΡΑ Αθήνα μια χαμένη ευκαιρία;

Εχουμε άτυπα εισέλθει σε προεκλογική περίοδο. Τι θα κάνει η Αριστερά; Θα μπορέσει να συγκροτήσει ένα ενιαίο σχήμα, αντίπαλο στην καταστροφική πορεία του σημερινού κόσμου – και της χώρας μας;

Ποια είναι τα κύρια χαρακτηριστικά αυτού του κόσμου; Βασική παραμένει η αντίθεση κεφαλαίου και εργασίας. Πρώτη συνέπεια: η διαρκώς εντεινόμενη αντίθεση φτώχειας –πλούτου. Αναζητώντας το κέρδος, ο καπιταλισμός καταστρέφει, όπως είχε προβλέψει ο Μαρξ, τις δύο κύριες πηγές του πλούτου: τη γη και τους ανθρώπους. Αλλά η ληστρική εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών του πλανήτη, οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην εξάντλησή τους. Συνέπεια: Η διαταραχή του ομαλού μεταβολισμού ανθρώπου – φύσης, αντίθεση παραγωγή της βασικής αντίθεσης του καπιταλισμού, τείνει να μετατραπεί σε δεσπόζουσα. Δεν πρόκειται, κατά συνέπειαν, απλώς για το “οικολογικό πρόβλημα”. Η αυξανόμενη ανάγκη για πρώτες ύλες και προπαντός για ενέργεια, είναι η κύρια, αλλά όχι η μοναδική αιτία των νέων ιμπεριαλιστικών πολέμων. Σήμερα, κυρίως για το πετρέλαιο. Αύριο, ίσως για το νερό. Σήμερα με την φοβερή μηχανή των συμβατικών όπλων. Αύριο ίσως με τα πυρηνικά.

Πόλεμοι, περιφρόνηση του διεθνούς δικαίου, συστηματική οικοδόμηση ενός κράτους καταστολής, αναγκάιου συμπληρώματος της πολεμικής μηχανής. Εντέλει τώρα πια δεν πρόκειται μόνο για την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Δεν πρόκειται μόνο για τη γενικευμένη βαρβαρότητα του καπιταλισμού. Πρόκειται γι’αυτήν επιβίωση της ανθρωπότητας.

Ποια δύναμη θα ήταν ικανή να αντιρροπήσει αυτή την καταστροφική πορεία; Το εργατικό κίνημα περνάει μια μακρά περίοδο παρακμής. Τα κόμματα της Αριστεράς βρίσκονται σε κρίση, ενώ άλλα τείνουν να περιθωριοποιηθούν. Εντούτοις τα κατά καιρούς ξεσπάσματα του ευρωπαϊκού προλεταριάτου, είναι ίσως δείγματα μιας διαδικασίας υπέρβασης της κρίσης. Εξάλλου, πλήθος οργανώσεων και κινημάτων αντιστέκονται, με τον τρόπο τους το καθένα, στην νεοφιλελεύθερη λαίλαπα. Τέλος, από την Κούβα, τη Βενεζουέλα, συνολικά από την Λατινική Αμερική, έχουμε τα πρώτα σημάδια μιας αναπτυσσόμενης αντίστασης και πειραματισμών για νέες μορφές κοινωνικής συμβίωσης.

Κύρια δύναμη αντίστασης στον ιμπεριαλισμό είναι (ή θα είναι, ή πρέπει να είναι) η Αριστερά. Με τις πολλαπλές όψεις της. Αλλά η Αριστερά θα μπορέσει να γίνει ηγεμονική δύναμη, μόνον αν επεξεργαστεί τη στρατηγική της και υπερβεί τον σημερινό κατακερματισμό. Τυχόν επι μέρους συνεργασίες, κοινή δράση, θα διευκόλυναν την διαδικασία θεωρητικών και πολιτικών συγκλίσεων.

Και η ελληνική Αριστερά, τώρα μάλιστα μπροστά στις εκλογές;

Οι σημερινές τρεις κύριες συνιστώσες της είναι προϊόντα κρίσεων και διασπάσεων. Είναι προϊόντα της κρίσης του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος, με τις δικές μας ιδιομορφίες. Ανάμεσα στις τρεις συνιστώσες υπάρχουν, ως γνωστών, διαφορές στρατηγικού χαρακτήρα. Αποκλείεται συνεπώς επί του παρόντος κάποια διαδικασία συγχώνευσης ή έστω, ενότητας στρατηγικών στόχων. Αλλά το γεγονός αυτό θα έπρεπε να αποκλείει την εκλογική συνεργασία με βάση τρία κοινά σημεία: την πάλη ενάντια στην φτώχεια μέσα στον αυξανόμενο κοινωνικό πλούτο, την πάλη

εναντίον των νεο-ιμπεριαλιστικών πολέμων και την πάλη ενάντια στην περιστολή των ατομικών δικαιωμάτων και την οικοδόμηση του κράτους καταστολής;

Η συνεργασία είναι αίτημα του “λαού” της Αριστεράς. Μια εκλογική συνεργασία σήμερα, θα δημιουργούσε ένα αίσθημα αισιοδοξίας και θα αναδείκνυε την Αριστερά σε υπολογίσιμο αντίπαλο των αστικών κομμάτων και των επιλογών τους. Δεν θα επρόκειτο, προφανώς για κάποια ασαφή (και εξορκιστέα για ορισμένους) “Παναριστερά”. Θα επρόκειτο για ένα πρώτο βήμα για μελλοντικές κοινές δράσεις και συγκλίσεις. Η συνεργασία, εκλογική και γενικότερη, είναι αίτημα των καιρών. Των αριστερών που είναι κομματικά ενταγμένοι, των ανένταχτων, αυτών που ιδιωτεύουν, αυτών που έχουν εγκλωβιστεί στο ΠΑΣΟΚ.

Τραύματα

Πέρασαν 40 χρόνια από την διάσπαση του 1968 και σχεδόν 20 από τις διασπάσεις της περιόδου του 1989 και μετά. Τα τραύματα, οι εχθρότητες και οι απαγορευτικές ήταν αναπόφευκτες. Αλλά αν αυτά τα χρόνια, αντί για εμφύλιες διαμάχες, είχε ξεκινήσει μια διαδικασία διάλογου, συνεργασιών, κοινών αγώνων, μια σημερινή εκλογική συνεργασία δεν θα φαινόταν στους μεν εναγκαλισμός με το “δόγμα”, και στους δε, προδοσία της “επαναστατικής καθαρότητας”.

Η ιστορία έχει ήδη αποφανθεί για τη μεγάλη, ελπιδοφόρο πορεία του κομμουνιστικού κινήματος του περασμένου αιώνα και για την τραγική του κατάληξη. Ο αιώνας των ιμπεριαλιστικών πολέμων και των “προλεταριακών επαναστάσεων”, υπήρξε ο αιώνας των μεγάλων οραμάτων, των μεγάλων ελπίδων και των τραγικών διαφεύσεων. Εχουμε εισέλθει σε μια νέα ιστορική περίοδο. Εντούτοις και οι τρεις συνιστώσες της ελληνικής Αριστεράς, καθεμιά για διαφορετικούς λόγους, δεν μπόρεσαν να υπερβούν το παρελθόν τους. Παραμένουν, κάθε μια με τον τρόπο της, δέσμιες άλλων εποχών και άλλων επιλογών, οπισθοφυλή της μεγάλης, ηττημένης στρατιάς του κομμουνιστικού κινήματος. Η ευθύνη των ηγεσιών της Αριστεράς θα είναι ιστορική, αν συνεχίσουν, και φαίνεται ότι θα συνεχίσουν, να είναι εγκλωβισμέ-

νες σε ένα ιστορικά παρωχημένο παρελθόν. Αν συνεχίσουν να βάζουν το κομματικό συμφέρον πάνω από τις απαιτήσεις των καιρών.

Τα προηγούμενα αφορούν κυρίως τα δύο βασικά κόμματα της Αριστεράς. Και η ριζοσπαστική συνιστώσα, μικρή αριθμητικά, αλλά σχεδόν μοναδικός χώρος ιδεολογικού προβληματισμού και απαρχής συνεργασιών και κοινής δράσης;

Πρώτο δεδομένο: η πολυδιάσπαση. Περίπου 20 οργανώσεις, ομάδες, κινήσεις κλπ, υπάρχουν και δραστηριοποιούνται στο χώρο της. Και το παράδοξο: όλες ομνύουν πίστη στο μαρξισμό και όλες ορίζουν ως στρατηγικό τους στόχο το σοσιαλισμό. Προοπτικά, την κομμουνιστική κοινωνία. Η πολιτική όλων είναι, συνεπώς, όχι μόνον αντι-νεοφιλελεύθερη, αλλά και αντικαπιταλιστική. Γιατί λοιπόν παρά τα βασικά που τις ενώνουν, και παρά τις επι μέρους συνεργασίες, να συνεχίζεται ο κατακερματισμός και να εγείρονται τόσο τα εμπόδια στην κοινή κάθοδο στις προσεχείς εκλογές;

Πέρασαν σχεδόν 20 χρόνια από την κατάρρευση του σοσιαλιστικού στρατοπέδου. Αρκετά για να έχει προχωρήσει μια διαδικασία συνεργασιών, κοινής δράσης, εκλογικών συνεργασιών. Και προπαντός, ένας ανοιχτός θεωρητικός διάλογος για το παρελθόν και το μέλλον του κομμουνιστικού κινήματος. Ο διάλογος είναι ουσιαστικά υποτυπώδης. Γιατί; Επειδή οι διάφορες οργανώσεις κλπ, δεν μπόρεσαν ή και δεν θέλησαν να κατανοήσουν το μέγεθος της καταστροφής, να στοχαστούν και να υπερβούν διαλεκτικά το παρελθόν τους. Όλες εμμένουν, λιγότερο ή περισσότερο, να καλλιεργούν την δική τους αλήθεια. Αλλά η ιστορία έχει αποφανθεί. Ούτε η θετική συνεισφορά, ούτε οι ευθύνες των διαφόρων τάσεων ταυτίζονται. Αλλά το βασικό δεν είναι να στήσουμε δικαστήριο και να καταλογίσουμε ευθύνες. Ούτε λήθη, ούτε δικαστήρια. Το αιτούμενο είναι να εξηγήσουμε το παρελθόν και να απαντήσουμε στα μεγάλα ερωτήματα του παρόντος. Η Αριστερά (οποιαδήποτε Αριστερά) δεν έχει μέλλον, αν δεν ξεκαθαρίσει τους λογαριασμούς της με το παρελθόν. Αν δεν επεξεργαστεί τις βασικές έστω θέσεις για τον σοσιαλισμό του 21ου αιώνα. Και σε δημιουργική σχέση με αυτό, να οικοδομήσει ουσιαστικές συνεργασίες και μορφές ενότητας.

Ούτε η σοσιαλδημοκρατία, ούτε ο σταλινισμός, ούτε ο τροτσκισμός, ούτε ο μαοϊσμός, ούτε ο αναρχισμός, θα είναι η κομμουνιστική ιδεολογία του μέλλοντος. Η διαλεκτική υπέρβαση του παρελθόντος είναι όρος για επιβίωση του κομμουνιστικού κινήματος. Οι οργανώσεις κλπ, της ριζοσπαστικής Αριστεράς δεν φαίνεται να έχουν συνειδητοποιήσει αυτή την ανάγκη. Ετσι, συνεχίζουν να ζουν, λιγότερο ή περισσότερο, σε ένα ιδεολογικό σύμπαν. Αλλά αν συνεχίσουν να πιστεύουν (ή να φαντάζονται) ότι η δική τους τάση θα αποτελεί τον πυρήνα του μελλοντικού κομμουνιστικού κινήματος, αν συνεχίσουν την μικρομέγαλη συμπεριφορά τους, τότε το μέλλον τους θα είναι περιθώριο. Αντίθετα με ότι ίσως φαντάζονται, δεν θα αποτελέσουν την πρωτοπορία ενός νέου κομμουνιστικού κινήματος.

Κοινωνία

Όσοι επαναλαμβάνουν χωρίς να κουράζονται: ρήξη, ανατροπή, κομμουνιστική απελευθέρωση κλπ, έχουν αντιληφθεί ότι το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας αγνοεί ή αδιαφορεί για την υπαρξή τους; Μια άλλη πλευρά αυτού του σκεταρισμού αφορά τη στάση απέναντι στα κινήματα, τα συνδικάτα κλπ. Σύμφωνα με μια πάγια παράδοση, οι αριστεροί και οι κομμουνιστές υπάρχουν και κινούνται όπου υπάρχουν και κινούνται οι “μάζες”. Γιατί λοιπόν δύο ή περισσότερες αντιπολεμικές πορείες; Γιατί να μην μετέχουμε με τα δικά μας συνθήματα στις πορείες και συγκεντρώσεις που οργανώνει η γραφειοκρατικοποιημένη ΓΣΕΕ; Γιατί να μην μετάσχουμε, έστω ως παρατηρητές, στην εκδήλωση του ελληνικού κοινωνικού φόρουμ; Πέριστοι στο Καρακάς, στη σύνοδο του παγκόσμιου κοινωνικού φόρουμ, στην εξέδρα ήταν ο Τσάβες, η κόρη του Τσε Γκεβάρα, ο υπουργός Εξωτερικών της Κούβας, αντιπροσωπεύει συνδικάτων της Λατινικής Αμερικής. Λοιπόν; Ναι, αλλά το ελληνικό κοινωνικό φόρουμ ηγεμονεύεται από τον Συνασπισμό. Και λοιπόν; Εξαγγέλθηκε τότε η δημιουργία άλλου φόρουμ, αντιιμπεριαλιστικού κλπ. Φυσικά δεν επρόκειτο να γίνει και δεν έγινε τίποτα.

Ο “λαός της Αριστεράς” απαιτεί κοινή δράση. Μορφές συνεχώς εμπλουτιζόμενης συνεργασίας. Δημόσιο διάλογο. Διαδικασία συγκλίσεων, επεξεργασία και αποδοχή κοινών στρατηγικών στόχων. Οριο, η αυτοδιάλυση των σημερινών μορφωμάτων, κατάλοιπων του ηρωϊκού και τραγικού παρελθόντος, και δημιουργία ενός κομμουνιστικού κόμματος που θα είναι και δημοκρατικό και επαναστατικό.

Και οι εκλογές; Αρχή: σταθερότητα στην στρατηγική και ευλυγισία στην τακτική. Η τακτική να υπηρετεί την στρατηγική. Λοιπόν; Κάποτε οι άγλοι κομμουνιστές ρώτησαν τον Μαρξ για την στάση τους σε επικείμενες εκλογές. Ο Μαρξ τους σύστησε να ψηφίσουν τους φιλελεύθερους, εναντίον των συντηρητικών. Ταυτόχρονα, να ετοιμάζουν το σχοινί για να τους κρεμάσουν. Σήμερα δεν χρειαζόμαστε το “σχοινί”. Αλλά ένα εκλογικό σχήμα πρέπει να αποτελείται αποκλειστικά από “ακραίφνεις επαναστάτες”; Τι έλεγε ο Λένιν; Συνεργασία με βάση ένα, δύο, τρία σημεία. Με δυνάμεις που μπορεί να μας εγκαταλείψουν στην πορεία. (Και ο Λένιν οππορτουνιστής;)

Εντέλει, θα υπάρξει ενιαίο ψηφοδέλτιο της ριζοσπαστικής Αριστεράς; Ή θα επικρατήσουν οι μεψιμοιρίες και οι προφάσεις εν αμαρτίες;

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Δημόσια Υγεία και μαζικές προσλήψεις προσωπικού ήταν το κεντρικό αίτημα των εργαζόμενων στα δημόσια νοσοκομεία που πραγματοποίησαν πανελλαδική απεργία και συγκέντρωση μπροστά στο υπουργείο Υγείας την Πέμπτη 14/6. Ήταν εκεί με τα πάνω τους εργαζόμενοι από το Τζάνειο, το Αττικό, τον Αγ. Σάββα και δεκάδες άλλα νοσοκομεία, ενώ συμμετοχή είχαν και εργαζόμενοι από νοσοκομεία της επαρχίας. Στη συνέχεια έκαναν πορεία στη βουλή και στο λογιστήριο του κράτους.

«Το νοσοκομείο Αγ. Ανδρέας της Πάτρας έχει αυτή τη στιγμή 420 κενές οργανικές θέσεις», μας είπε ο **Κώστας Πετρόπουλος** πρόεδρος του σωματείου. «Μόνο την τρέχουσα χρονιά με βάση τα στοιχεία που έχουμε ως σωματείο περιμένουμε 170 συνταξιοδοτήσεις. Οι προσλήψεις τις οποίες αναμένουμε δεν υπερβαίνουν τις 15. Αντιλαμβάνεστε λοιπόν ότι από την 1/1/2008 η κατάσταση θα είναι δραματική. Εμείς ανησυχούμε για αυτό και δώσαμε σήμερα το παρόν μας στην απεργιακή συγκέντρωση της ΠΟΕΔΗΝ. Σε σωματείο έχουμε αποφασίσει απεργιακές κινητοποιήσεις για το δίμηνο Ιούνιο- Ιούλιο, με καθημερινές στάσεις εργασίας και αποχή από την υπηρεσία κάθε τμήματος και στην πορεία θα κλιμακώσουμε όλοι μαζί οι εργαζόμενοι.

Οι κινητοποιήσεις μας έχουν τη μορφή της διαμαρτυρίας στα σκαλιά του νοσοκομείου, στη συνέχεια πάμε στην αντίστοιχη υπηρεσία και κάνουμε κατάληψη, κάνουμε παράσταση διαμαρτυρίας στα γραφεία της διοίκησης και κάνουμε και εκεί κατάληψη στα γραφεία. Επίσης κάνουμε κατάληψη στη συνεδρίαση του διοικητικού συμβουλίου του νοσοκομείου και δεν τους αφήνουμε να συνεδριάσουν.

Προσλήψεις

Το μόνο πράγμα που έχουμε να πούμε στον υπουργό Υγείας είναι ότι η πολιτική του είναι επιεικώς απαράδεκτη, όχι μόνο σε ότι έχει να κάνει με τα μισθολογικά μας, αλλά και με την ανάπτυξη των νοσοκομείων, και κυρίως στις προσλήψεις που κάθε φορά μας έταζε, και οι οποίες είναι ακάλυπτες επιταγές».

«Στο νοσοκομείο του Αιγίου τα χειρουργεία καταστράφηκαν από πυρκαγιά στις 16/3» μας είπε η **Μαρία Ξηρού** πρόεδρος του σωματείου. «Την ίδια ημέρα παραβρέθηκε ο υπουργός Υγείας ο οποίος δεσμεύτηκε ότι σε δύο μήνες θα λειτουργούν δύο χειρουργικά τραπέζια και μέσα σε ένα εξάμηνο θα λειτουργεί το νοσοκομείο όπως ήταν. Χαρακτηριστικά είπε ότι θα γίνει «πολύ καλύτερο από ότι ήταν». Το νοσοκομείο μας βρίσκεται πάνω στον εθνικό δρόμο και είναι απαραίτητη η λειτουργία του για να αντιμετωπίζονται τα έκτακτα

περιστατικά λόγω τροχαίων. Έχουν περάσει τρεις μήνες και δεν έχει γίνει τίποτα, παρόλο που ήρθε το καλοκαίρι και η κίνηση έχει διπλασιαστεί. Μία ολόκληρη περιοχή με τους κατοίκους και τους παραθεριστές είναι τελείως ακάλυπτη. Αυτή τη στιγμή δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί κανένα απολύτως έκτακτο περιστατικό. Ο διοικητής του νοσοκομείου ακόμα μας υπόσχεται ότι θα γίνει ένα ωραίο και μεγάλο νοσοκομείο όμως αυτή τη στιγμή δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε ούτε μία αιμορραγία. Ένα παιδί που θα χτυπήσει με μηχανή θα πεθάνει στο δρόμο. Έχουμε αποφασίσει σαν επόμενο βήμα τη μαζική κινητοποίηση και των εργαζομένων και των κατοίκων της περιοχής».

Η πολιτική του Αβραμόπουλου στην Υγεία βάζει καθημερινά σε κίνδυνο τις ζωές και των εργαζομένων και των ασθενών. Υστερα από το τραγικό περιστατικό στο νοσοκομείο Μεταξά το τμήμα νοσοκομειακών της ΕΜΔΥΔΑΣ με ανακοίνωσή του καταγγέλλει ότι σε 13 μεγάλα νοσοκομεία της Αττικής και σε δεκάδες άλλα της επαρχίας δεν υπάρχει διπλωματούχος μηχανικός και ηλεκτρολόγος μηχανικός, ενώ όλα σχεδόν τα νοσοκομεία της χώρας δεν διαθέτουν τεχνικούς ασφαλείας. «Συνέπεια του γεγονότος αυτού είναι να τίθεται σε κίνδυνο η συνεχής, ομαλή και ασφαλή λειτουργία των ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων των νοσοκομείων και να λειτουργούν κατά παράβαση της ισχύουσας νομοθεσίας», αναφέρει η ανακοίνωση.

Όπως ανακοίνωσε η ΠΟΕΔΗΝ θα ακολουθήσει τις επόμενες ημέρες συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής και του Γενικού Συμβουλίου για να αποφασιστεί η κλιμάκωση των κινητοποιήσεων και όπως ανακοίνωσε ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας στο τέλος της απεργιακής συγκέντρωσης αυτό το καλοκαίρι προβλέπεται να είναι πολύ καυτό στο χώρο της υγείας. Στο χέρι των εργαζόμενων και των γιατρών στα νοσοκομεία είναι να κάνουν αυτή την πρόβλεψη πραγματική απειλή για την κυβέρνηση Καραμανλή.

24ωρη απεργία πραγματοποίησε την Πέμπτη 14 Ιούνη η Ένωση Νοσοκομειακών Γιατρών Θεσσαλονίκης, μαζί με την ΠΟΕΔΗΝ. Η απόφαση για την 24ωρη απεργία πάρθηκε στη Γενική Συνέλευση της ΕΝΙΘ στις 7/6, που ήταν η πρώτη ΓΣ μετά τη συγκρότηση του νέου ΔΣ της Ένωσης. Αυτό που συζητήθηκε κυρίως στη συνέλευση ήταν η στάση των νοσοκομειακών γιατρών απέναντι στην κοροϊδία του Αβραμόπουλου για δήθεν προσλήψεις στα νοσοκομεία αλλά και η στάση της ΟΕΝΓΕ που σε ανακοίνωσή της τονίζει ότι υπάρχει «πρόσδος» στα αιτήματα των γιατρών (ωράρια, εφημερίες, μισθολογικά προσλήψεις) και ότι σχεδιάζει την υπογραφή της ΣΣΕ.

Εγινε μία πολύ καλή συζήτηση γύρω από την αγωνιστική στάση που χρειάζεται να υιοθετήσουν οι γιατροί και αποφασίστηκε ύστερα από πρόταση της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ- Νυστέρι να προχωρήσουμε στην 24ωρη μαζί με την ΠΟΕΔΗΝ σαν απάντηση στον Αβραμόπουλο. Αποτέλεσμα ήταν να τυπωθεί αφίσα και προκήρυξη που καλούσε όλους τους γιατρούς στην απεργία, ενώ δόθηκε και συνέντευξη τύπου. Το αποτέλεσμα ήταν

την παραμονή της απεργίας η εφημερίδα Αγγελιοφόρος της Θεσσαλονίκης να κυκλοφορήσει με πρωτοσέλιδο τα προβλήματα των νοσοκομείων της Θεσσαλονίκης και την απεργία καθώς και ένα δισέλιδο αφιέρωμα.

Την ημέρα της συγκέντρωσης έξω από το ΔΥΠΕ στην Αριστοτέλους οργανώσαμε ένα χάπενινγκ όπου μοιράζαμε κουλούρια στους περαστικούς μαζί με ένα μικρό κείμενο, δείχνοντας συμβολικά τι έχουν πάρει οι γιατροί από τον υπουργό Υγείας τόσο σε προσλήψεις όσο και σε αυξήσεις. Ήταν μία πολύ καλή πρωτοβουλία που την αγκάλιασαν κυρίως ειδικευόμενοι.

Μέσα σε όλη αυτή την κινητοποίηση ανοίξαμε τη συζήτηση και για την καμπάνια για το κατέβασμα της ριζοσπαστικής Αριστεράς, σε μία προσπάθεια να εκφραστεί και κίνημα των νοσοκομειακών γιατρών σε αυτές τις εκλογές. Μέχρι στιγμής το κείμενο της πρωτοβουλίας έχουν υπογράψει αρκετοί γιατροί της ΕΝΙΘ και το επόμενο άμεσο ραντεβού είναι στην αντικαπιταλιστική συνέλευση της Θεσσαλονίκης.

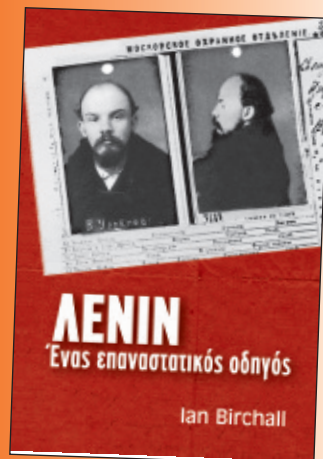
Γιάννης Κούτρας, μέλος νοσοκομειακής επιτροπής Ιπποκράτειου

Συμβασιούχοι Δήμων και ΥΠ.ΠΟ.

Στάση Εργασίας από τις 11πμ έως το τέλος της βάρδιας την Πέμπτη 21 Ιούνη αποφάσισε η ΠΟΕ ΟΤΑ. Την ίδια ημέρα καλεί στις 12μ συγκέντρωση στα Γραφεία της Ομοσπονδίας στην πλατεία Καραϊσκάκη και πορεία στο υπουργείο Εσωτερικών. Η ΠΟΕ ΟΤΑ αποφάσισε την κινητοποίηση μετά και την πρόσφατη απόφαση του Αρείου Πάγου για τους Συμβασιούχους και διεκδικεί ουσιαστικές κλαδικές αυξήσεις, άμεση νομοθετική λύση στο πρόβλημα της τακτοποίησης των Συμβασιούχων, αντιμετώπιση των απολύσεων στις δημοτικές επιχειρήσεις, και υπογραφή ΣΣΕ για το 2007 για το προσωπικό ιδιωτικού δικαίου και υλοποίηση της πρότασης της ομοσπονδίας για ένταξη στα ΒΑΕ στο σύνολό της.

Την ίδια ημέρα, Πέμπτη 21 Ιουνίου συνεχίζουν τις απεργιακές τους κινητοποιήσεις οι συμβασιούχοι του ΥΠΠΟ, πραγματοποιώντας 24ωρη απεργία, ύστερα από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Πανελλήνιου Σωματείου Έκτακτου Προσωπικού ΥΠ.ΠΟ την Παρασκευή 15 Ιουνίου. Την ίδια ημέρα θα κάνουν συγκέντρωση στις 11πμ στο ΥΠΠΟ και στη συνέχεια πορεία στο υπουργείο Εσωτερικών. Την περασμένη εβδομάδα, την Τετάρτη 13 Ιούνη είχαν πραγματοποιήσει και άλλη 24ωρη απεργία καθώς και συγκέντρωση στα δικαστήρια όπου δικάζονταν υποθέσεις ασφαλιστικών δεκάδων εργαζομένων, ενώ στη συνέχεια έκαναν πορεία στο ΥΠ.ΠΟ. Επίσης την Κυριακή 17 Ιουνίου έγινε 24ώρη απεργία σε επιλεγμένους αρχαιολογικούς χώρους σε όλη την Ελλάδα οι οποίοι και παρέμειναν κλειστοί.

Ο κοινός αγώνας όλων των συμβασιούχων είναι η μοναδική δύναμη που μπορεί να κάνει πράξη το αίτημα εκατοντάδων χιλιάδων συμβασιούχων για μόνιμη και σταθερή δουλειά. Μία κοινή απεργιακή κινητοποίηση αυτήν την Πέμπτη μπορεί να γίνει η αρχή, για να ξαναπιάσουν όλοι οι συμβασιούχοι το νήμα του αγώνα που θα εκφράσει την οργή τους και θα πετάξει στα σκουπίδια τις αποφάσεις των δικαστηρίων και την ίδια την κυβέρνηση των ψεμάτων.

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Φειδιού 14-16
τηλ. 210 52 47 584
marxistiko@yahoo.gr

Η Ριζοσπαστική Αριστερά και οι εκλογές στα Γιαννιτσά

Στις 9 Ιούνη βρέθηκαν στο Πεδίο Άρεως, στη συνέλευση της Επιτροπής Πρωτοβουλίας για τη Ριζοσπαστική Αριστερά. Η μαζική συμμετοχή στο πρώτο κάλεσμα, περίπου 1000 άτομα, δείχνει κατά την άποψή μου την ωριμότητα του εγχειρήματος, που προβάλλει από την ριζοσπαστικοποίηση του κόσμου, από την περίοδο 1999 έκρηξη στο Σιάτλ και την πορεία του αντικαπιταλιστικού και αντιπολεμικού κινήματος Πράγα, Γένοβα, Φλωρεντία, πανκ-οσμια 15 Φλεβάρη, Αθήνα αλλά και την πορεία του εργατικού και φοιτητικού κινήματος στην Ελλάδα ιδιαίτερα τον τελευταίο χρόνο με τις μάχες στην παιδεία.

Από την άποψη αυτή, η συγκεκριμένη πρωτοβουλία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως προσπάθεια από τα πάνω, αλλά μια ώριμη ενέργεια που επιβάλλεται από την πίεση της κοινής δράσης των πιο ριζοσπαστικών τμημάτων της κοινωνίας όπως φάνηκε πολύ έντονα το τελευταίο διάστημα. Η παρουσία στη συνέλευση πολλών ανένταχτων αριστερών αλλά και των περισσότερων οργανώσεων της Ριζοσπαστικής Αριστεράς δείχνει τον ενδιαφέρον που υπάρχει. Η προσπάθεια κάποιων ηγετών από αυτές να δημιουργήσουν ρήγματα και εμπόδια στην προσπάθεια αυτή, το μόνο που αποδεικνύουν είναι ο πανικός τους ότι δεν μπορούν να ελέγξουν τον κόσμο που το προηγούμενο διάστημα θεωρούσαν ότι έλεγχαν. Δείχνει επίσης ότι ο κόσμος μπορεί να βρίσκεται πολύ πιο μπροστά από τις κάθε λογής ηγεσίες, ακόμα και αν αυτές εκφράζουν οργανώσεις της Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Η Ριζοσπαστική Αριστερά έχει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και αποτελείται από όλες εκείνες τις δυνάμεις που έχουν ως κύριο γνώρισμά τους την πάλη για την επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας, την ανατροπή του εκμεταλλευτικού καπιταλιστικού συστήματος, μακριά από λογικές διαχείρισης και μεταρρύθμισης του συστήματος. Έτσι σε αυτή τη συγκυρία, έχουμε την ευθύνη να προωθήσουμε την ιδέα της κοινής δράσης, να ξεπεράσουμε τους εαυτούς μας και τα κολλημάτά μας. Το εύκολο είναι να τονίζουμε τις διαφορές μας, το δύσκολο να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και μέσα από τη διαφορετικότητα μας, να χτίσουμε την αριστερά του μέλλοντος. Η Αριστερά πάντοτε ήταν ο δύσκολος δρόμος γι' αυτό και ο πιο γοητευτικός. Όσοι δεν ακολουθήσουν απλώς θα τους προσπεράσουμε.

Στα Γιαννιτσά ετοιμάζουμε τη δική μας συνέλευση στις 27/6 στο Εργατικό Κέντρο και σ' αυτή τη συνέλευση καλούμε όλους όσους το προηγούμενο διάστημα παλέψαμε μέσα από την Πρωτοβουλία ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και σήμερα μέσα από την Πρωτοβουλία για την Προαστιακή σιδηροδρομική σύνδεση του Ν. Πέλλας μέσω Γιαννιτσών. Καλούμε όλους όσους ονειρεύονται μια αριστερά ανοιχτή στην κοινωνία που μπορεί να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο ακόμα και σ' αυτό το παιχνίδι των εκλογών, να συμβάλουν με τη συμμετοχή τους και να καταθέσουν τον προβληματισμό τους.

Μάκης Γεροντιδής, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΔΟΕ

Την 76η Γενική της Συνέλευση πραγματοποιεί από τις 22 έως τις 24 Ιουνίου η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος. Είναι μια κρίσιμη διαδικασία για ολόκληρο το κίνημα της Παιδείας που με τις απεργίες, τις καταλήψεις και τις διαδηλώσεις βρέθηκε φέτος στην πρώτη γραμμή της σύγκρουσης με τις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις της κυβέρνησης Καραμανλή.

Στο κέντρο της φετινής Συνέλευσης της ΔΟΕ βρίσκεται η απεργία των έξι εβδομάδων το φθινόπωρο, που συνέχισε μετά τις φοιτητικές καταλήψεις του καλοκαιριού τον αγώνα για δημόσια και δωρεάν Παιδεία, ξεσήκωσε τους μαθητές να βγουν σε καταλήψεις και συνέβαλε στην πρώτη αναβολή της αναθεώρησης του άρθρου 16. Είναι η πρώτη φορά μετά τη λήξη της απεργίας που ο κλάδος θα συζητήσει για αυτή τη μεγάλη μάχη και τα συμπεράσματά της. Η συζήτηση για τους λόγους που έκλεισε η απεργία, για το αν αυτή η απόφαση ανταποκρινόταν στη διάθεση της βάσης των δασκάλων, για το αν έγιναν λάθη στον

τρόπο οργάνωσης του αγώνα, χρειάζεται να ανοίξει ουσιαστικά.

Πάνω σε αυτή τη συζήτηση χρειάζεται να αποφασιστεί η συνέχεια του κινήματος. Από μια σειρά Συλλόγους Δασκάλων εκλέχτηκαν σύνεδροι που διεκδικούν την κήρυξη της 7ης βδομάδας απεργίας το Σεπτέμβρη. Ενώ σύσσωμος ο Σύλλογος Δασκάλων Κορυδαλλού-Αγίας Βαρβάρας καλεί με την απόφαση της τελευταίας γενικής του συνέλευσης τη ΔΟΕ να κηρύξει σε συνέχεια 5νθήμερες επαναλαμβανόμενες απεργίες. Είναι μια πρόταση που μπορεί να ξαναβγάλει στο δρόμο το κίνημα και να αναδείξει και πάλι όλα τα αιτήματα του κλάδου. Για αύξηση με 1400 κατώτατο μισθό, για μαζικούς διορισμούς με κατάργηση των ωρομισθίων και των αναπληρωτών, για 20 μαθητές ανά τμήμα στα δημοτικά και 15 στα νηπιαγωγεία, για αύξηση της χρηματοδότησης της παιδείας.

Η Γιαννάκου συνεχίζει τις επιθέσεις στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση με τελευταία την σκανδαλώδη ρύθμιση παράδοσης των δημόσιων νη-

πιαγωγείων στους ιδιώτες. Και την ίδια στιγμή, αντί για διορισμούς, καταργεί οργανικές θέσεις στα δημοτικά. Απέναντι στις νέες προσπάθειες ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης, οι δάσκαλοι πρέπει να βγουν επιθετικά με τα αιτήματά τους που κερδίζουν τη συμπαραστάση όλων των εργαζόμενων και της νεολαίας.

Πέρσι, ήταν ο νικηφόρος αγώνας των φοιτητικών καταλήψεων που είχε εμπνεύσει την συνέλευση της ΔΟΕ να πάρει την απόφαση για 5νθήμερη απεργία το Σεπτέμβρη και να οδηγήσει τον κλάδο στην ιστορική απεργία διαρκείας. Φέτος είναι οι δάσκαλοι που μπορούν να παίξουν το ρόλο του πυροδότη για ένα νέο πανεκπαιδευτικό κίνημα την επόμενη χρονιά. Η κήρυξη της 7ης βδομάδας απεργίας θα ανοίξει το δρόμο να βγει μια αντίστοιχη απόφαση από το συνέδριο της ΟΛΜΕ που ακολουθεί. Θα ξεσηκώσει ξανά τους μαθητές και θα δώσει έμπνευση σε φοιτητές και πανεπιστημιακούς που είναι σε θέση μάχης ενάντια στην εφαρμογή του νόμου πλαίσιο να συντονιστούν μαζί τους.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Σε 24ωρη πανελλαδική απεργία κατεβαίνουν οι εργαζόμενοι στην Εθνική Τράπεζα, τη Δευτέρα 25 Ιούνη. Την απεργία την κήρυξε ο ΣΥΕΤΕ σαν απάντηση στις προκλήσεις της εργοδοσίας που ξεδιπλώνονται το τελευταίο διάστημα σε όλα τα μέτωπα.

Ενα από τα βασικά αιτήματα της απεργίας είναι η ανάκληση της απόλυσης ενός συναδέλφου, που έγινε κατά παράβαση του Κανονισμού Εργασίας που έχει υπογράψει ο ΣΥΕΤΕ το 2001 και προβλέπει ότι απόλυση γίνεται «μόνο για σοβαρό λόγο». Αυτό που προσπαθεί να επιτύχει η εργοδοσία είναι να «κατοχυρώσει» ότι οι νεοπροσλαμβανόμενοι εργαζόμενοι μέσω των δημόσιων διαγωνισμών, δεν θα έχουν την κάλυψη των Συλλογικών Συμβάσεων που έχει υπογράψει το σωματείο.

Η δεύτερη πρόκληση είναι η ένταξη 1.000 περίπου νέ-

ων εργαζόμενων της Εθνικής στο Επικουρικό του ΙΚΑ αναδρομικά από 1.1.2005. Είναι μια ευθεία βολή στα ασφαλιστικά δικαιώματα και στα ταμεία των τραπεζοϋπάλληλων, μια προσπάθεια να προχωρήσει η εφαρμογή του αντεργατικού νόμου του Αλογοσκούφη για το ασφαλιστικό των τραπεζοϋπαλλήλων.

Επίσης ο ΣΥΕΤΕ καταγγέλλει την σκανδαλώδη πρόσληψη «στελεχών από την αγορά» που βαφτίζονται «ειδικοί συνεργάτες» και «ειδικοί σύμβουλοι» με παχυλές αμοιβές.

Καμιά από αυτές τις προκλήσεις δεν πρέπει να περάσει. Οι τραπεζοϋπάλληλοι ήταν από τους πρώτους κλάδους που ήρθαν σε μετωπική σύγκρουση με την κυβέρνηση της ΝΔ την άνοιξη και το καλοκαίρι του 2005. Σήμερα που αυτή η κυβέρνηση βρίσκεται σε κρίση, πρέπει να συνεχίσουν ακόμα πιο δυναμικά στον ίδιο δρόμο.

Τη Δευτέρα 11 Ιούνη στις 7μμ στη διασταύρωση Κωνσταντινουπόλεως και Ιεράς Οδού έγινε συγκέντρωση κατοίκων της περιοχής, που διεκδικούν την άμεση υπογειοποίηση των γραμμών του προαστιακού και την μετατροπή της περιοχής σε πάρκο. Με σύνθημα «Οχι υπόγειες ζωές. Ναι υπόγειες γραμμές» συγκεντρώθηκαν πάνω από 200 άτομα όπου απέκλεισαν την κυκλοφορία για δύο ώρες.

Οι κάτοικοι αντιδρούν στα σχέδια για επέκταση των σιδηροδρομικών γραμμών που θα υποβαθμίσει ακόμα περισσότερο την περιοχή. Στόχος είναι η μία από τις

γραμμές να εξυπηρετεί τον προαστιακό με την υπόσχεση ότι θα υπογειοποιηθεί σε μία δεκαετία. Επιπλέον σε όλη αυτή την απόσταση προβλέπονται ελάχιστες διαβάσεις για τους πεζούς με αποτέλεσμα να κάνει τη μετακίνησή τους από το ένα ρεύμα στο άλλο σχεδόν αδύνατη. Το σχέδιο έχει απορριφθεί ακόμα και με απόφαση του Αρείου Πάγου. Η Επιτροπή Κατοίκων που έχει συσταθεί συγκεντρώνει υπογραφές και πρόκειται να προχωρήσει σε νέα κινητοποίηση το επόμενο διάστημα.

Σπύρος Στάϊκος

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

«Οκτώβριο, Οκτώβριο έρχονται εκλογές, χωρίς μονιμοποίηση θα φάτε καρπαζιές». Σαφείς είναι οι προθέσεις των εργαζομένων στο πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι». Κι επειδή ο Οκτώβρης είναι μακριά, ξεκίνησαν με αγώνες να διεκδικούν το δικαίωμα τους στη μόνιμη και σταθερή δουλειά τώρα, με 48ωρη πανελλαδική απεργία στις 14-15 Ιούνη και συγκεντρώσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις.

Στη Θεσσαλονίκη, μαζευτήκαμε στο άγαλμα Βενιζέλου πάνω από 200 άτομα (και από δήμους των γειτονικών νομών) και κάναμε μία δυναμική συγκέντρωση και πορεία για να ζητήσουμε το αυτονόητο: να μην κλείσει ένα πρόγραμμα πρωτοβάθμιας περίθαλψης και κοινωνικής πολιτικής, απόλυτα απαραίτητο στις 100.000 επωφελούμενους που εξυπηρετεί. «Η κυβέρνηση δίνει ένα 14μηνο παράταση μόνο για να ξεπεράσει τις εκλογές-το θεωρούμε κοροϊδία και της το γυρίζουμε πίσω. Αφού βρήκαν λεφτά για 14 μήνες γιατί δε μπορούν να βρουν στη συνέχεια; Δεν θα αφήσουμε ούτε να το κλείσουν ούτε να το ιδιωτικοποιήσουν. Ζητάμε σταθερές δομές, μετατροπή των συμβάσεων σε αορίστου κι ένταξή μας στους δήμους», μας είπε ο πρόεδρος του σωματείου Β.σ.Σ. Κ. Μακεδονίας, Παναγιώτης Παραδέλης. Και στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης (που δε βρισκόταν κανείς αρμόδιος) συνέχισε: «να το ξέρουν εμείς θα μεινουμε εδώ στη δουλειά κι αυτοί θα πάνε σπίτι τους».

Εκτός από την απειλή της απόλυσης (αφού οι συμβάσεις μας λήγουν τέλος Ιούνη) οι περισσότεροι συνάδελφοι είναι απλήρωτοι για 3 έως 10 μήνες. Αυτή την εξοργιστική κατάσταση ζούμε όχι μόνο στα προγράμματα αλλά και όλοι οι εργαζόμενοι στις Δημοτικές Επιχειρήσεις. Κι εκεί η πιθανότητα απόλυσης είναι μεγάλη αφού ο Κώδικας της ΚΕΔΚΕ που ψηφίστηκε πέρσι προβλέπει κλείσιμο κι ιδιωτικοποίηση των Δημοτικών Επιχειρήσεων. Κι εδώ η κυβέρνηση έδωσε «παράταση ζωής» για ένα εξάμηνο- κι εδώ οι εργαζόμενοι έχουν καταλάβει ότι είναι προεκλογική κοροϊδία. Έτσι ξεκινήσαμε συνελεύσεις σε κάθε Δήμο και απαιτούμε από τους Δημάρχους να ξεκαθαρίσουν τις προθέσεις τους, να πληρωθούν άμεσα όλα τα χρωστούμενα και να μην απολυθεί κανένας. Καθαριότητα, κηπουροί, καθηγητές ωδείων και άλλων πολιτιστικών τμημάτων, νηπιαγωγοί, και βρεφονηπιοκόμοι, προγράμματα ΟΛΟΙ καλύπτουμε «πάγιες και διαρκείς ανάγκες», κανείς δεν μπορεί να θεωρηθεί πλεονάζων προσωπικό. Παράλληλα ξεκινάμε και εξορμήσεις σε κεντρικές πλατείες όπου μοιράζουμε την προκήρυξή μας κι ενημερώνουμε τον κόσμο.

Οι εργαζόμενοι στους Δήμους και στις Δημοτικές Επιχειρήσεις έχουμε τη δύναμη να ριζώσουμε πολλές καρπαζιές στην κυβέρνηση. Τώρα είναι η ευκαιρία ενωμένοι να παλέψουμε για το δικαίωμα στη δουλειά.

Νίκος Χατζάρας, «Βοήθεια στο Σπίτι» Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
& ΕΡΓΟΔΟΣΙΑ
ΡΙΧΝΟΥΝ ΤΑ ΒΑΡΗ
ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Συμπαράσταση στους εργάτες του Σκαραμαγκά

Εκατοντάδες εργαζόμενοι των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά διαδήλωσαν έξω από το υπουργείο Απασχόλησης την Τρίτη 19 Ιούνη το πρωί. «Πάρτε πίσω τις απολύσεις» και «κάτω τα χέρια από τα ναυπηγεία» ήταν τα συνθήματα που φώναζαν. Οι εργάτες του Σκαραμαγκά απαιτούν να ανακληθούν οι 12 απολύσεις που ανακοίνωσε στις 31 Μάη η εργοδοσία και από την κυβέρνηση να «σταματήσει να κάνει τον Πόντιο Πιλότο» όπως έγραφε ένα πλακάτ που κρατούσε ένας απεργός.

Αντιπροσωπεία του σωματείου συναντήθηκε με τον Γιακουμάτο, ο οποίος είπε ότι «θα ασκήσει πιέσεις στην εταιρεία» λόγια του αέρα δηλαδή. Την Παρασκευή η διοίκηση του σωματείου θα έχει συνάντηση με τον πρόεδρο των Ναυπηγείων και την Δευτέρα θα γίνει νέα συνάντηση στο υπουργείο Απασχόλησης και μετά η διοίκηση του σωματείου θα αποφασίσει για τα επόμενα βήματα.

Οι απεργοί του Σκαραμαγκά υποδέχτηκαν με χειροκροτήματα και με το σύνθημα «εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι» τους απεργούς του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών που έκαναν απεργία και συγκέντρωση έξω από το υπουργείο την ίδια ώρα. «Είμαι νέος εργαζόμενος στο ναυπηγείο και δεν θέλω να ζω κάτω από το άγχος της απόλυσης» μας είπε ο Γιώργος «Η εταιρεία εκβιάζει και η κυβέρνηση σφυρίζει κλέφτικα. Ολοι συμμετέ-

χουμε στις κινητοποιήσεις μέχρι να παρθούν πίσω οι απολύσεις».

Η συγκέντρωση έξω από το υπουργείο Απασχόλησης συνοδεύτηκε με εξάωρη στάση εργασίας από την έναρξη της βάρδιας, ώστε να γεμίσουν τα πούλμαν και να κατέβουν οι απεργοί στο κέντρο της Αθήνας. Η 19 Ιούνη ήταν η δεύτερη μέρα κινητοποίησης για τους εργαζόμενους των ναυπηγείων Σκαραμαγκά. Την προηγούμενη μέρα, Δευτέρα 18 Ιούνη, οι εργαζόμενοι έκαναν δυο τρίωρες στάσεις εργασίας, από τις 12.30 μέχρι τις 3 το μεσημέρι και από τις 3 το μεσημέρι μέχρι τις 5.30 το απόγευμα.

Στη διάρκεια της πρώτης τρίωρης στάσης το σωματείο οργάνωσε συναυλία διαμαρτυρίας, έξω από την πύλη Β του ναυπηγείου.

Τραγούδια

Εκατοντάδες εργαζόμενοι και εργαζόμενες στο ναυπηγείο, κάτω από έναν καυτό ήλιο άκουσαν για ώρα τους Αναστασία Μουτσότσου, Παντελή Θαλασσινό και Μανόλη Πυροβολάκη να εκφράζουν με τα τραγούδια την συμπαράστασή τους στον αγώνα των εργατών του ναυπηγείου. Με ρυθμικά χειροκροτήματα και σφιγμένες γροθιές οι απεργοί απαντούσαν στα τραγούδια δηλώνοντας την αποφασιστικότητά τους να συνεχίσουν ενωμένοι ενάντια στους εκβια-

σμούς της εργοδοσίας.

Ο Βασίλης Καρακίτσος, γραμματέας του σωματείου του Σκαραμαγκά μας είπε: «Η εταιρεία έκανε 12 απολύσεις και εκβιάζει για ακόμα 100 απολύσεις. Θέλει να πάρει χρήματα μέσω πιέσεων στην κυβέρνηση για την παραλαβή του υποβρύχιου Παπανικολής. Από την άλλη η κυβέρνηση λέει σας χρωστάμε λεφτά μας χρωστάτε έργο. Από τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν συνολικά η παραγγελία των υποβρυχίων, η εταιρεία έχει πάρει το 1.5 και δεν έχει παραδώσει κανένα υποβρύχιο! Υπάρχει δηλαδή περίπτωση να τα πάρουν όλα τα χρήματα και μετά να παρατήσουν τα ναυπηγεία και να φύγουν. Εμείς με τις κινητοποιήσεις μας, τις στάσεις εργασίας, τα κλεισίματα του δρόμου, τη σημερινή συναυλία, κάνουμε γνωστό το πρόβλημα και πιέζουμε για λύση. Θα συνεχίσουμε.»

Η γερμανική πολυεθνική Thyssen Krupp Group έχει ουσιαστικά υπό τον έλεγχό της τα ναυπηγεία Σκαραμαγκά εδώ και κάμποσα χρόνια και η μόνιμη τακτική της είναι να εκβιάζει με κλείσιμο τμημάτων και απολύσεις για να αποσπάει χρήματα από τις παραγγελίες του δημοσίου, ιδιαίτερα τις στρατιωτικές δαπάνες.

Η κυβέρνηση παίζει τα δικά της παιχνίδια με την εταιρεία, παζαρεύει και της κάνει τα χατήρια, ρίχνοντας τα βάρη στις πλάτες των εργαζόμενων.

Ο Αλογοσκούφης, ο Μείμαρκης, ο Γιακουμάτος, παριστάνουν τους «Πόντιους Πιλάτους» δηλαδή σταυρώνουν κυριολεκτικά τους εργαζόμενους στον Σκαραμαγκά. Αλλωστε στο πρόγραμμα της ΝΔ είναι η απελευθέρωση των απολύσεων, η διάλυση των εργασιακών σχέσεων και το χτύπημα των συλλογικών συμβάσεων, ιδιαίτερα στα πιο συνδικαλισμένα τμήματα της εργατικής τάξης, όπως είναι το Ναυπηγείο του Σκαραμαγκά.

Οι εργαζόμενοι του Σκαραμαγκά το 1994-95 είχαν δώσει ένα σκληρό αγώνα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση που προωθούσε η τότε κυβέρνηση Σημίτη. Τα επόμενα χρόνια οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ κατάφεραν να σπρώξουν βήμα-βήμα τα ναυπηγεία στα χέρια των αρπακτικών της αγοράς. Αλλά δεν κατάφεραν να διαλύσουν ούτε τον συνδικαλισμό ούτε τις περισσότερες από τις κατακτήσεις των εργαζόμενων.

Σήμερα, οι εργάτες του Σκαραμαγκά δεν πρόκειται να επιτρέψουν ούτε στην Thyssen ούτε στην ΝΔ να γυρίσουν πίσω τα ρολόι στην εποχή του Νιάρχου και της πλήρους εργοδοτικής αυθαιρεσίας. Συνεχίζοντας και κλιμακώνοντας τις κινητοποιήσεις μπορούν να επιβάλουν την ανάκληση των απολύσεων και το σταμάτημα των εκβιασμών.

Λεάνδρος Μπόθαρης

